

په ډولگي ځانگړي
شهریعی ته نښلای

پەرتوکی حجە لە شەریعەتی ئیسلامدا

نووسینی: مەلا مەحمود گەڵالی
سۆران - مزگەوتی کۆمەڵگەیی گەڵالی

پیناسی کتیب:

ئاوی کتیب: پەرتوکی حەج لە شەریعەتی ئیسلامدا.

ئووسینی : مەلا مەحمود محمد.

نەخشەسازی ناوێ: مەاجر محمد.

بەرگ:

نۆرە و سالی چاپ:

تیراز:

- لە بەرپۆه بەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان ژمارە ی سپاردنی ۱۱ سالی پیدراوه
- مافی لەچا پدانەوهی بۆ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پهرتوکی حهج

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

الحمد لله، نحمده ونستعين به، ونستزئده، ونعوذ به من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا تجد له ولياً مرشداً، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن سيدنا محمداً صلى الله عليه وسلم رسول الله، سيد الخلق و البشر، اللهم صلِّ وسلم، وبارك على سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه، وعلى ذريته ومن والاه، ومن تبعهم إلى يوم الدين.

به پريزان شه مهی بهردهست پراقيههکی پوختی ناسانه بو پهرتوکی حهج له مهتنی (الغاية والتقريب) ناسراو به (فتح القريب).

لهم ناميلکه رهچاوی شه خالانه کراوه:

۱- ناسان و زمانی پاراو و ساده.

۲- گرنگيدان به به لگه له قورنان و فهرمووده.

۳- پشت بهستن به پای به هیزی مهزهبی شافعی له سهچاوهکانی مهزهه.

۴- کهمیک نامارزه کراوه به پای جياواز، بو دهوله مهند کردنی بابه ته که.

۵- کورتی و پوختی له پونکردنه وه، دوور له بابه تی نامو و نا واقعی که

له سهردهمی شه پرو زور کارمان پی نییه.

پیشه کی

به‌ریزان: پیش ئه‌وه‌ی بچینه سهر شهرحی مه‌تنه‌که‌ی (أبو شجاع) ره‌حمه‌تی خوی لیبیت، پیوسته هه‌ندیك پونکردنه‌وه بده‌ین له باره‌ی ئه‌م خودا په‌رستییه، که روکنیکه له روکنه‌کانی نایینی ئیسلام.

١/ حهج سه‌ردانی مائی خودایه له کاتی دیاری کراو، به مه‌به‌ستی خودا په‌رستی، به جیبه‌جیکردنی کاره‌کانی حهج.

٢/ حهج له سائی (٦)ی کوچی فه‌رز کراوه، وه ئه‌مه لای زانایانی شافیعی فه‌رمووده‌ی به هیزه، وه لای هه‌ندی له زانایان له سائی (٩)ی کوچی فه‌رز کراوه.

٣/ حهج له ماوه‌ی ته‌مه‌نی موسولمان ته‌نها جاریک واجبه، وه‌کو له فه‌رمووده‌ی صحیح هاتوه: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: "أَيُّهَا النَّاسُ! قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا". فَقَالَ رَجُلٌ: أَكُلَّ عَامٍ؟ يَا رَسُولَ، فَسَكَتَ، حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "لَوْ قُلْتُ: نَعَمْ، لَوَجِبَتْ، وَلَمَّا اسْتَطَعْتُمْ".** (أخرجه مسلم: ١٣٣٧).

واته: ئه‌بو هوپه‌یه‌ره‌زای خوی لیبیت فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خودا ووتاری بو داین، فه‌رمووی: ئه‌ی خه‌لکینه! خودا حهجی له‌سه‌ر فه‌رز کردینه، ده‌سا ئیوه‌ش حهج بکه‌ن، پیاویک فه‌رمووی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئایا هه‌موو سالیك حهج بکه‌ین؟ پیغه‌مبه‌ری خوا بیده‌نگ بوو، کابرا سی جار ئه‌مه‌ی دووباره کرده‌وه، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر بلیم: به‌ئی، ئه‌وا واجب ده‌بییت له‌سه‌رتان هه‌موو سالیك حهج بکه‌ن، دیاره ئه‌و کاته‌ش پیتان ناکریت.

وأبو داود والنسائي وابن ماجه بإسناد صحيح عن ابن عباس - رضي الله عنهما - قال : خطبنا رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فقال : "يا أيها الناس كتب عليكم الحج" ، قال : فقام الأقرع بن حابس فقال : أفي كل عام يا رسول الله ، فقال : "لو قتلها لوجبت، ولو وجبت لم تعملوا بها ولم تستطيعوا، أن تعملوا بها الحج مرة فمن زاد فهو تطوع".

واته: ئیبن عهباس رهزای خوای لیبیت فهرمووی: پیغهمبهری خودا علیه وسلم ووتاری بو داین، فهرمووی: ئەهی خه لکینه! هه جتان له سهه فهه پزه کراوه، ئیبن عهباس ده فهرموویت: ئە قهه عی کوهی هابیس هه سته و فهرمووی: ئەهی پیغهمبهری خوای، ئایا له هه موو سالی کدا له سهه ره مان فهه پزه کراوه، پیغهمبهری خوداش فهرمووی: ئە گهه به لیم: به لی، ئەهوا له سهه ره تان واجه ده بیته، خو ئە گهه هه موو سالی ش واجه بیته نایکهه و ناهته وانن بیههه، کهه واته له ته مه نه تان هه ج یهه جار فهه پزه له سهه ره تان، ئە گهه زیاته ره شته تان کرد ئەهه سهه نه ته.

خیر و پاداشتی حهج کردن:

له باره‌ی خیر و پاداشتی حهج فهرمووده‌ی زۆر له پیغه‌مبه‌ری خودا هاتوووه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَنْ حَجَّ، فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ"، (أخرجه البخاري: ١٥٢١، واللفظ له، ومسلم: ١٣٥٠).

واته: ئەبو هورەیره رەزای خوای لیبیّت فهرمووی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خودا بوو علیه‌وسلم، ده‌یفه‌رموو: هەر که‌سیک حه‌جی کرد، قسه‌ی ناشیرین و کرداری نا‌شهرعی نه‌کرد، ده‌گه‌پێته‌وه له حه‌ج‌ه‌که‌ی وه‌ک ئە‌وه وایه تازە له دایکی له دایک بووبی، له گوناه‌کانی پاک ده‌بیت‌وه.

"الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ"، (أخرجه البخاري: ١٧٧٣، ومسلم: ١٣٤٩).

واته: عومره بۆ عومره که‌فاره‌تی نیوانیانه، حه‌جی چاک و وه‌رگراویش هیچ پاداشتیکی نییه جگه له به‌هه‌شت.

عومره کردن به لای شافیه‌کان و حه‌نبه‌لیه‌کان واجب، به لای حه‌نه‌فیه‌کان و مالیکیه‌کان سونه‌تی مونه‌که‌ده.

وه پیغه‌مبه‌رمان ته‌نها چوار عومره‌ی کردوو، وه‌کو له فهرمووده‌ی سه‌حیح هاتوووه: "عومره‌ی خوده‌بیبیه له سائی (٦) ی کۆچی، وه عومره‌ی قه‌زا له سائی (٧) ی کۆچی، وه عومره‌ی جیعرانه له سائی (٨) ی کۆچی، وه عومره‌ی چواره‌م له‌گه‌ژ حه‌جی مائناوایی نه‌نجامدا له سائی (١٠) ی کۆچی"، (أخرجه البخاري: ١٧٧٨، واللفظ له، ومسلم: ١٢٥٢).

خیر و پاداشتی عومره کردن:

لهم بارهوه فهرمووده زوره له پیغهمبهری خودا وهك:
"فَأِنَّ عُمْرَةً فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً أَوْ حَجَّةً مَعِي"، (أخرجه البخاري:
 ۱۸۶۳، واللفظ له، ومسلم: ۱۲۵۶).

واته: له راستیدا عومره کردن له رهمهزاندنا پاداشتی وهك نهوه وایه
 حه جی کردبی، یان حه جی له گهل من کردبی.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "تَابِعُوا بَيْنَ
 الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكَبِيرُ حَبَثَ الْحَدِيدِ"،
 (أخرجه النسائي: ۲۶۳۰).

واته: ئیبن عبباس رهزای خوای لیبیت فهرمووی: پیغهمبهری خودا
 علیه وسلم فهرمووی: هه ولبدن حج و عومره له دوا یه کتر بکن، چونکه
 ههژاری و تاوان دهرنهوه، ههر وهك چوون کورهی ناگرژهنگ و ژالی ناسن
 نایه لییت و لای دهبات.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَلَى النِّسَاءِ جِهَادٌ؟
 قَالَ: "نَعَمْ عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لَا قِتَالٌ فِيهِ الْحَجُّ وَالْعُمْرَةُ"، (صحيح، أخرجه أحمد:
 ۲۵۳۲۲، وأخرجه ابن ماجه: ۲۹۰۱، وهذا لفظه).

واته: عائیشهی دایکی باوه پداران رهزای خوای لیبیت فهرمووی: گوتم
 نهی پیغهمبهری خودا علیه وسلم نایا جهنگ و جیهاد له سهه نافردهتان واجبه؟
 هه زره تیش فهرمووی: به لی جیهادیان له سهه ره به لام بی جهنگ و کوشتار،
 نهویش بریتیه له: حج و عومره.

کهواته له پیناو به دهستهینانی نهو پاداشته گهورانه به کورتی پابهندی نهه
 خالانه به:

۱/ حج به پاره و رزقی هه لال نه نجام بده.

۲/ نیهتت ساف بکه تهنها مه به ستت خودا په رستی و جیهه جیکردنی فهرمانی

خودا و پيغه مبهري بيت.

۳ / پيش سه فهر كردن گهردهنت به دوست و خزمان و جيران و ... هتد نازاد بکه.

۴ / پيش سه فهر خوت فيري ناداب و نه حکامه کاني حج و عومره بکه.

۵ / نهو ماوهيهي که نه مهککي وه يا نه مهدينه ي دهرفته تي زيبريني ته مهنه هيچ ساتيکي لي به فيرو مدهه چونکه پاك بوونه وه نه گوناهان، بهرز بوونه وه ي پله، قهبول بووني دوعا و تهوبه مسوگهره، وه پاداشتي خواپه رستي وهک ليژمه ي باران ره حمهت دهباريني.

۶ / گرينگي تهواو به نويژه فهرزه کانت بده به جماعت له حهرمه ي مهککه و سونه ته کانيش فهراموش مهککه چونکه پيغه مبهري خودا فهرموويه تي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ».** (أخرجه البخاري: ۱۱۹۰، واللفظ له، ومسلم: ۱۳۹۴).

واته: نهبو هوپه رپه رهزاي خواي ليبييت فهرمووي: پيغه مبهري خودا **عليه وسلم**، فهرمووي: نويژيك نا لهو مزگه وته ي من خيرتره له هزار نويژ له مزگه وته کاني تر، جگه له مزگه وتي حهرام.

«**صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ**»، (أخرجه أحمد: ۱۴۷۵۰، وأخرجه ابن ماجه: ۱۴۰۶، وهذا لفظه).

واته: نويژيك نا لهو مزگه وته ي من خيرتره له هزار نويژ له مزگه وته کاني تر، جگه له مزگه وتي حهرام، چونکه نويژيك له مزگه وتي حهرام خيرتره له سهد هزار نويژ له مزگه وته کاني تر.

به لي: يهک نويژ له مزگه وتي حهرام نه مهککه به سهد هزار نويژه، وه نه مزگه وتي پيغه مبهري به هزار نويژه، نه م هه موو پاداشته به فيرو مدهه.

مه رجه کانی واجب بوونی حهج (شروط وجوب الحج):

(وشرائطُ وجوبِ الحج سبعة أشياء: الإسلام، والبلوغ، والعقل، والحرية، ووجود الزاد والراحلة، وتخليّة الطريق وإمكان المسير).

واته: مه رجه کانی واجب بوونی حهج حهوت شتن: نیسلامه تی، بالغ بوون، نهقل، ئازادی (کۆیله نه بیئت)، بوونی تیچوو و مه سره فی خواردن و سواری، سه لامه تی پیگا، وه توانینی چوون و هاتن به سه لامه تی.

پوکنه کانی حهج (أركان الحج):

(وأركان الحج أربعة: الإحرام مع النية، والوقوف بعرفة، والطواف بالبيت، والسعي بين الصفا والمروة).

واته: پوکنه کانی حهج چوارن: ئیحرام له گه ل نیهت هینان، پراوه ستان له عه ره فات، ته و افکردنی مالی خودا، هاتوو و چۆ له نیوان سه فا و مه روه.

تییینی: له عیباره تی (الإحرام مع النية)، ده بوایه بگوترایه: (الإحرام هو النية)، واته: مه به ست له ئیحرام نیهت هینانه، چونکه ئیحرام و نیهت یه ک شتن.

پوکنه کانی عومره (أركان العمرة):

(وأركان العمرة أربعة: الإحرام، والطواف، والسعي، والحلق أو التقصير في أحد القولين).

واته: پوکنه کانی عومره چوارن: ئیحرام به ستن، ته و افکردن، هات و چۆ نیوان سه فا و مه روه، سه رتاشین یان کورتکردنه وه ی له فه رمووده یه کی مه زه به ی شافعی.

واجبه‌کانی حهج (واجبات الحج):

(واجبات الحج غیر الأركان ثلاثة أشياء: الإحرام من الميقات، ورمي الجمار الثلاث، والحلق).

واته: واجبه‌کانی حهج بیجگه له پوکنه‌کان سی شتن: بهستی ئیحرام له میقات (شوینی دیاریکراو)، وه ههرسی بەرد هاویشتنه‌کان (پهجم کردنی ههرسی شهیتانه‌کان)، وه سه‌رتاشین.

سوننه‌ته‌کانی حهج (سنن الحج):

(وسنن الحج سبع: الأفراد وهو تقديم الحج على العمرة، والتلبية، وطواف القدوم، والمبيت بمزدلفة، وركعتا الطواف، والمبيت بمنى، وطواف الوداع).

واته: سوننه‌ته‌کانی حهج ههفت شته: ئیفراد: به ته‌نها کردن، جیاکردنه‌وهی حهج له عومره، سه‌رته‌تا حهج ده‌که‌یت پاشان عومره، ته‌لبیه‌کردن: گوتنی: **"لبیک اللهم لبیک..."**، ته‌وافی چوونه ناو به‌یت که سه‌رته‌تا ده‌گه‌یته ناو مزگه‌وتی حه‌رام، مانه‌وهی شه‌وه له موزده‌لیفه (مانه‌وه له موزده‌لیفه له فه‌رمووده‌ی به‌هیزی (أصح) مه‌زه‌بی شافعی واجبه)، دوو رکاعه‌ت نوپژی ته‌واف، که دوای ته‌واف ئه‌نجام ده‌ده‌یت، مانه‌وهی شه‌وه له مینا، بو په‌جمی شه‌یتانه‌کان، (مانه‌وهی شه‌وان له مینا له فه‌رمووده‌ی باوه‌پیکراوی (المعتمد) مه‌زه‌بی شافعی واجبه، ته‌وافی مائناوایی که پیش به‌جیه‌یشتنی مه‌که ئه‌نجام ده‌درییت، (له فه‌رمووده‌ی باوه‌پیکراوی (المعتمد) مه‌زه‌بی شافعی واجبه).

❖ بهريزان:

به راستی شیخ ئەبو شوجاع پهحمهتی خودای لیبیت، لیږه له باسی ئهركان و واجیبات و سوننهتهكان، تیکه‌لأویهکی کردووه، شت ههیه پوکنه کردویهتیه واجب، شت ههیه واجبه کردوتیه سوننهت، که له گه‌ل پای به هیزی مهزه‌بی شافعی ناگونجیت که له پرتوکه مه‌شهوره‌کانی مه‌زه‌ب پیریاری له‌سه‌ر دراوه، بویه بابه‌ته‌که له ئەسلی مه‌زه‌ب چۆنه ئاوا شەرحی ده‌که‌م بۆ زانین.

❖ سه‌ره‌تا:

موسولمانی به‌ریز:

له هه‌موو بابه‌ته‌کانی نویژ و پۆژوو و زه‌کات و په‌رسته‌شه‌کان و بابه‌ته‌کانی تریش، له مه‌زه‌بی شافعی (واجب و فه‌رژ و پوکن) به یه‌ک مانا و مه‌به‌ست به‌کار دیت، ئەگه‌ر گوتمان فه‌رزه‌کانی نویژ، یان واجبه‌کانی، یان پوکنه‌کانی ئەوه یه‌ک شتن، ته‌نها له بابه‌تی حه‌ج وریابه پوکن و واجب جیا‌وازیان هه‌یه: ئەگه‌ر له حه‌ج پوکنت له ده‌ست دا، گونا‌ه‌بار ده‌بیته‌ت و حه‌جه‌که‌ت به‌تال ده‌بته‌وه، وه به نه‌کردن و فه‌وتاندنی واجب گونا‌ه‌بار ده‌بیته‌ت، به‌لام حه‌جه‌که‌ت به‌تال نابیته‌وه، وه ده‌بیته‌ت فدییه بده‌یت له به‌رامبه‌ر فه‌وتاندنی واجبه‌که، که دوا‌یی له کاتی خویندنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که زیاتر ئاشنا ده‌بیته‌ت.

مه‌رجه‌کانی واجب بوونی حهج

حهجی مائی خودا له‌سه‌ر موسولمان (پیاو و ئافرهت) واجب، یه‌ك جار له ژیا‌نیدا، هه‌ركاتیك ئه‌و پینج مه‌رجه‌ی لی‌هاته‌دی:

١/ **موسولمانیه‌تی:** حهج له‌سه‌ر كافر واجب نیه، چونكه عیباده‌ته له بیباوه‌ر وه‌رناگیریت.

٢/ **بالغ بوون:** حهج له‌سه‌ر منداڵ واجب نییه.

٣/ **عه‌قل و ژیری:** حهج له‌سه‌ر شی‌ت واجب نییه.

٤/ **ئازادی:** حهج له‌سه‌ر كوێله واجب نییه، ئه‌گه‌ر منداڵ پینش بالغ

بوون، یان كوێله پینش ئازادبوونی، یان شی‌ت پینش چاك بوونه‌وه‌ی هه‌جیان پیکرابوو، ئه‌وا حهجی فه‌رزیان له‌سه‌ر لا ناکه‌وی‌ت، كه‌واته: منداڵ دوا‌ی بالغ بوونی، وه‌ كوێله دوا‌ی ئازادبوونی، وه‌ شی‌ت دوا‌ی چاك بوونه‌وه‌ی، ئه‌گه‌ر توانای هه‌بوو بو‌ه‌جکردن، ده‌بی‌ت حهجی فه‌رز جیبه‌جی بکات، هه‌روه‌ك له‌م فه‌رموودانه هاتوه‌:

* "أیما صبی حج ثم بلغ الحنث فعليه أن يحج حجة أخرى، وأیما عبد حج ثم أعتق فعليه أن يحج حجة أخرى"، رواه ابن أبي شیبة والبيهقي، ورجاله ثقات إلا أنه اختلف في رفعه، واخفوط أنه موقوف.

واته: هه‌ر مندالیك حهجی كرد پاشان كه بالغ بوو ده‌بی‌ت حهج بکاته‌وه، هه‌ر كوێله‌یه‌ك حهجی كرد كه ئازادبوو ده‌بی‌ت حهج بکاته‌وه، هه‌رچه‌نده فه‌رمووده‌كه‌ه‌رای جیا‌وا‌ز هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه كه مه‌رفوعه (وته‌ی پینغه‌مبه‌ره‌)، یان مه‌قوفه (وته‌ی ئین عه‌باسه‌)، به‌لام جومه‌وری زانایان کاریان پیکردوه‌.

ه/ توانا و دەسەڵات: واتە: توانای سەفەکردنی بۆ مەككەى مالى خودا ھەبىت، كەواتە ئەگەر توانای نەبوو ھەج واجب ناىت لەسەرى، وەتواناش چوار مەرجى ھەيە:

ا/ تىچوو و مەسەرفى تەواوى رىگای ھەبىت بۆ چوون و ھاتنەوہ و ئەو ماوہى لەوى دەمىنيتتەوہ، لەگەل بوونى نەفەقە و مەسەرفى ئەو كەسانەى كە ئەو بەخىويان دەكات و نەفەقەيان لەسەر ئەوہ وەك: ژن و مندال و داىك و بابوك.

نەموونە: ئەگەر پياويك نيازى ھەجى ھەبوو، سەفەرەكەى (٢٥) پوژى دەخايند، وە تىچووى ھەمووى دەيكردە (٤٠) وەرەقە، وە مەسەرفى مال و مندالىشى بۆ ئەو ماوہيە دەيكردە (١٠) وەرەقە، ئەگەر (٥٠) وەرەقە و زياترى ھەبوو ھەج لەسەرى واجبە، ئەگەر لە پەنجا وەرەقە كەمترى ھەبوو ھەج لەسەرى واجب نىيە.

ب/ بوونى ھۆيەكانى گواستنەوہ، جا چ ھى خوئى بيت، يان ھەبىت و پارەشى ھەبىت بە كرى سوار بيت، وەك: ئۆتۆمبيل و شەمەندەفەر و فروكە و كەشتى دەريا...

ج/ سەلامەتى رىگا: واتە: لە ھاتن و چوونى، سەلامەتى گيان و مالى پارىزراو بيت، لە دز و رىگر و جەنگ...

د/ مەزەندەى گەيشتن (إمكان السير): واتە: ئەوكاتەى مەرجەكانى لى دىتە دى بتوانى سەفەر بكات و لە كاتى گونجاو بگاتە مەككە، بۆ جىبەجىكردى پوكنەكان و واجىباتەكان، بۆ نەموونە: پياويك مەرجەكانى ھاتە جى، بەلام پوژى (٨)ى زولحەجە بوو، لە كوردستانى خومان بىگومان ناگاتە ھەج و ەپرەفە.

ه/ وه سهبارەت بە ئافرەت دەبیّت یان میّردی لە گەلی بیّت، یان پیاوکی مەحەرەمی وهک: باوک و برا و کوپ و مام و خال، یان لەگەل کۆمەلیک ئافرەتی باوەرپییکراوی خاوەن متمانه بیّت، ئەوەش بۆ حەجی فەرز، بەلام بۆ حەجی سوننەت و عومرە بەبی میّرد یان پیاوی مەحەرەم سەفەر حەرەمە، هەرەک پیغەمبەری خودا فەرموویەتی: **"لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا مُحْرِمٌ"**، (أخرجه البخاري: ۱۰۸۸).

واتە: حەلال نییە بۆ ئافرەتیکی باوەری بە خودا و پوژی دواوی هەبیّت، کە سەفەری ماوەی شەو و پوژیک بکات و کەسی مەحەرەمی لەگەل نەبیّت. هەرەها فەرموویەتی: **"لَا تُسَافِرِ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا يَدْخُلُ عَلَيْهَا رَجُلٌ إِلَّا وَمَعَهَا مُحْرِمٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ فِي جَيْشٍ كَذَا وَكَذَا، وَأَمْرَاتِي تُرِيدُ الْحَجَّ؟ فَقَالَ: أَخْرُجْ مَعَهَا"**. (أخرجه البخاري: ۱۸۶۲).

واتە: ئافرەت سەفەر ناکات تەنها لەگەل مەحەرەمی خۆی نەبیّت، وه نابیّت پیاویک بچیتە ژوورەو تەنها ئەو کاتە ئافرەتەکە مەحەرەمی خۆی لەگەل بیّت، پیاویک گوتی: ئەی پیغەمبەری خودا من دەمەویّت لەگەل لەشکریکی ئەوا و ئەوا برۆم، وه هاوسەرەکەشم دەیهویّت بچیت بۆ حەج، پیغەمبەریش پیی فەرموو: لەگەل هاوسەرەکەت بچۆ بۆ حەج.

بهريزان: مه حره مي ئافرهت بريتييه له ميړدي و هه موو ئهو پياوانه ي كه ده ستنو ئيزيان لي ي ناشكي ت هه تايه هاوسه رگيريان له گه لي حه راهه، وهك: (باوك، برا، باپير، كوړ، مام، خال، كوړي كوړ، كوړي كچ، كوړي برا، كوړي خوشك)، وه نه گه ر به ي مه حره م حه جي كرد حه جه كه ي وهك واجب دروسته و له سه ري لاده كه وي ت، به نام گونا هباره.

وه به لگه له سه ر دروستي سه فه ري ئافرهت له گه ل كو مه ليك ئافره تي خاو هن متمان ه، ر يگا داني عومه ري كوړي خه تتاب و عوسمان ي كوړي عه ففان و عبدالرحمان ي كوړي عه وف به خيزانه كاني پيغه مبه ر كه حه ج بكه ن.

بهريزان: ئهو مه رجانه بو ئهو كه سانه يه كه له ده ره وه ي شاري مه ككه ده زين، به نام خه لكي مه ككه پ يو ستيان به و مه رجانه نييه، چونكه ماليان و كه س و كار و كه سابه تيان له وييه.

وه به مه رج گر تني توانا بو واجب بووني حه ج له سه ر موسولمان، به لگه له قور ئان و فه رمووده وه رگيرا وه وهك: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾ (آل عمران: ۹۷).

واته: بو خدا له سه ر خه لكان حه جي مالي خودا واجبه هه ركه سي تواناي هه بي ت، وه هه ركه سيك كو فر بكات به راس تي خودا له هه موو جيه انيان بي نيازه. له ته فسيري ئه م ئايه ته پيغه مبه ر ﷺ له رونه رده وه ي توانا فه رمووي: "الزاد والراحلة"، رواه الحاكم وصححه، وواقفه الذهبي.
واته: خوړاك و هو ي گوا ستنه وه.

توانای حەج کردن دوو جوړه:

۱/ **پراسته‌وخۆ:** ئەو یه موسوڵمان مەرجه‌کانی واجب بوونی حەجی لی بیته‌دی و تەندروستی و جەستە‌ی سەلامەت بیټ، ئەو وە واجبه له‌سەری به خۆی حەج ئە‌نجام بدات، نایټ کە‌سیکی تر حەجی له جیاتی بکات.

۲/ **نا پراسته‌وخۆ:** موسوڵمان مەرجه‌کانی واجب بوونی حەجی لی هاتیته‌دی به‌لام له‌بەر پیری و په‌ککه‌وته‌یی یان نه‌خۆشی به‌کە‌کی سە‌فەرکه‌ نه‌بیټ، ئەو دروسته‌ کە‌سیکی تر حەجی له جیاتی بکات و ببیته‌ وه‌کیلی، هەر وه‌ک له‌ فرموده‌ی پیغه‌مبەر ﷺ هاتوه‌: "قَالَتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ، أَذْرَكَ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَثْبُتَ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحُجُّ عَنْهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ". أخرجه البخاري: (۱۵۱۳).

واته: ئا‌فره‌تی‌ک گوتی: ئە‌ی پیغه‌مبەری خودا، به‌پراستی فه‌رزی خودا له‌سەر به‌نده‌کانی له‌ حە‌جدا‌یه، ئیستاش با‌و‌کم زۆر پیره ناتوانی له‌ سەر پشتی ول‌اغ جی‌گیر بیټ (به‌کە‌کی سە‌فەر نایه‌ت)، ئایا حەجی له جیاتی بکه‌م؟ پیغه‌مبەر فه‌رمووی: به‌لی. (ئە‌م روداو‌ه له‌ کاتی حەجی مائنا‌وایی پیغه‌مبەرمان بو).

تی‌یی‌نی: حەج بۆ مردوو، ئە‌وه‌ی مرد ئە‌گەر حەجی له‌سەر بیټ و نه‌یکردبیټ، ده‌بیټ له‌ میراته‌که‌ی حەجی بۆ بکریټ (به‌ده‌ل حەج)، به‌لام ئە‌گەر هه‌ژار بیټ و حەجی له‌سەر واجب نه‌بوویټ، ئە‌وه‌ واجبه‌ نیه له‌ سەر میراتگرانی حەجی بۆ بکه‌ن به‌ پاره‌ی خۆیان، به‌لام ئە‌گەر حەجیان بۆ کرد خیره‌که ده‌گات به‌ مردوو‌که، وه‌ک له‌م فه‌رموده‌ هاتوه‌: "فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ، إِذْ أَتَتْهُ امْرَأَةٌ، فَقَالَتْ: إِنِّي تَصَدَّقْتُ عَلَى أُمِّي بِجَارِيَةٍ، وَإِنَّهَا مَاتَتْ، قَالَ: فَقَالَ: وَجَبَ أَجْرُكَ، وَرَدَّهَا عَلَيْكَ الْمِيرَاثُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهَا صَوْمٌ شَهْرٍ، أَفَأَصَوْمُ عَنْهَا؟ قَالَ: صُومِي عَنْهَا، قَالَتْ: إِنَّهَا لَمْ تَحُجَّ قَطُّ، أَفَأَحُجُّ عَنْهَا؟ قَالَ: حُجِّي عَنْهَا". أخرجه مسلم: (۱۱۴۹).

واته: عهبدوللای کورپی بوپرهیده له باوکی دهگپریتهوه، دهلیت: کاتیک له لای پیغهمبهری خودا دانیشتبووم، له ناکاو ئافره تیک هاته لای گوتی: من که نیزیه کم دابووه دایکم ئیستاش دایکم مردووه، پیغهمبهر فهرمووی: پاداشتی تو نوسراو له ریگهی میرات بوت دهگپریتهوه، گوتی: ئەئ پیغهمبهری خودا، به پراستی ئەو پوژووی مانگیکی له سهر بوو، ئایا له جیاتی ئەو به پوژووبیم؟ پیغهمبهر فهرمووی: له جیاتی ئەو به پوژوو ببه، گوتی: ئەو هیچ حه جی نه کردووه، حه جی له جیاتی بکه م؟ فهرمووی: حه جی له جیاتی بکه.

ئیمامی نه وهوی له (منهاج الطالبین) فهرموویه تی: (فمن مات فی ذمته حج و جب الإحجاج عنه من تركته)، مغنی المحتاج: ۱/۶۷۸.

واته: هه رکه سیک مرد حه جی له سهر واجب ببوو (چ حه جی فهرز یان حه جی نه زر)، واجبه له میراته که ی حه جی بو بکریت. جا میراتگران ده بیت وریابن له جیبه جیکردنی قهرزه کانی خودا و قهرزه کانی خه لک و وه سیه تی، پاشان نه وهی ماوه میراته.

کارهکانی حهج

کارهکانی حهج سی بهشن:

یهکهه/ پوکنهکانی حهج:

پوکن کاره سهرهکیانی حهجن، نهگهر له حهج پوکنت له دست دا، گوناھبار دهبیت و حهجهکته بهتالّ دهبتهوه، نابیت ئیحرام بشکینى تا جى بهجی دهبیت، وه پوکنهکانی حهج له مهزههبی شافعی پینجن: ئیحرام و تهواف و هات و چوى نیوان سهفاو مهروه و پراوهستان له عهرفه و سهرتاشین یان کورت کردنهوهی.

وه به لای مهزههبهکانی مالیکی وحنهبلی چوارن، سهرتاشین به لای نهوان واجبه، پوکن نیه، وه حهنهفیهکانیش لهسهر نهه رایهن.

دووهه/ واجبیاتی حهج:

له کاره سهرهکیهکانی حهجه وه به نهکردن و فهوتاندنی واجب گوناھبار دهبیت، بهلام حهجهکته بهتالّ نابیتتهوه وه دهبیت فدیة بدیت له بهرامبهر فهوتاندنی واجبهکه.

واجبیاتی حهج له مهزههبی شافعی پینجن: ئیحرام له میقاتی دیایکراو، ههر سی بهرد هاویشتنهکان (پهجم کردنی شهیتان)، مانهوهی شهوی جهژن له مزدهلیفه، مانهوهی شهوانی بهرد هاویشتنهکان له مینا، وه تهوافی مالئاواپی.

سییهه/ سوننهتهکانی حهج: جگه له پوکنهکان و واجبهکان،

کارهکانی تر ههمووی سوننهتن، له نهکردن و فهوتانیان، نه گوناھبار دهبیت، وه هیچ فدیة لهسهر نییه. وا سوننهته روژی (۷)ی زولحهجه ئیمام یان جیگرهکهی دواى نوپژی نیوهرو و تاریک بدات کارهکانی حهج و

مەراسیمی حەج بۆ خەلک پوون بکاتەو، ئاگاداریان بکاتەو، کە کارەکانی حەج لە رۆژی (۸)ی زولحەجە دەست پێ دەکات، کە پێی دەگوتری: رۆژی (تەروییه)، ھەرۆک حاکم لە موستەدپرەک گێراویتەو، وە ئیمام زەھەبی بە سەحیحی دانائە لە عەبدوللای کوپی عومەر: "کان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اذا کان قبل التزویر بئوم، خطب الناس، فاخبرهم بمناسکھم".

باسی کارهکانی حج به درێژی

روکنهکانی حج:

روکنی یهکهه / ئیحرام:

واته: نیهتهێنان بۆ سه فه ری شاری مه که که بۆ ئه نجام دانی خودا په رستی حج، یان عومره، وه سوننه ته نیهت به زمانیش بلییت، حج عیباده ته به بی نیهت به تاله، به لگه ش فه رموده ی پیغه مبه رمانه ﷺ که فه رموویه تی: "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ..."، أخرجه البخاري: (۱).

واته: دروستی و قه بول بوونی کرده وه شه رعیه کان به نیهت کانیانه وه یه. وه که ئه وه به دل و زمان بلی: خودایه نیهتمه حج بۆ ره زامه ندی تو بکه م. وه سوننه ته دوا ی نیهتهێنانه که ده ست به ته لبیه بکات و بلی: "لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ". وه سوننه ته پیاو دهنگی به رزکاته وه له کاتی ته لبیه، به لام ئافره ت دهنگی به رز ناکاته وه، ئه مه ش رای هر چوار مه زه به به فه رموده ی سه حیح له پیغه مبه رمان هاتو وه.

تییینی: پیش نیهت هینانه که که ئیحرامه، سوننه ته: سمیلت کورتبکه یته وه، سه ر و قزت ریک به ی، مووی بن بال و به رت بکه ی، غوسلیک بکه ی به نیهتی ئیحرام و ته نها جه سته ت بۆن خو ش بکه ی، جا جلی ئیحرام له به ر بکه (دوو خا ولیه که) و دوو پرکاعه ت نوێژی سوننه تی ئیحرام بکه.

روکنی دووهم / راوهستان له عه ره فه:

وه کو پیغه مبه رمان فه رموویه تی: "الحج عرفه"، صحیح / أخرجه الترمذي: (۸۹۱)، عه ره فه بری تییه له و چیا یه ی یان زورگه ی ده که ویته رو ژه لات ی شاری مه که که نزیکه ی (۲۰) کلم دووره، وه بویه ئه و نا وه شی لی نرا وه چونکه ئاده م و حه وا دوا ی ده رچوونیان له به مه شت له عه ره فات یه کتریان ناسیه وه.

مه‌رجه‌کانی دروستی وه‌ستان له عه‌ره‌فات دوو شته:

۱/ له سنوری ده‌ست نیشان‌کراوی عه‌ره‌فه بیټ، له هه‌ر به‌شیک له رووبه‌ره‌که‌ی، هه‌ر وه‌ک له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر هاتوه: "عرفة کلها موقف"،
 آخرجه مسلم: (۱۲۱۸).

۲/ له کاتی دیاری کراو ئاماده بیټ: (له دوای بانگی نیوه‌رۆ له پۆژی عه‌ره‌فه (۹) ی زیلحه‌جه تا بانگی به‌یانی پۆژی جه‌ژن (۱۰) ی زیلحه‌جه.
ئاگاداری: مزگه‌وتی ئیپراهیم و مزگه‌وتی عه‌ره‌نه و به‌شی پیشه‌وه‌ی مزگه‌وتی نه‌میره به عه‌ره‌فات دادانریت له ده‌ره‌وه‌ی سنورن، ئه‌وه‌ش به کۆ ده‌نگی هه‌ر چوار مه‌زه‌ب و بوونی فه‌رمووده‌ی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ر.

سوننه‌ته‌کانی پۆژی عه‌ره‌فه له عه‌ره‌فات:

۱/ غوسلکردن له بانگی به‌یانیه‌وه تا بانگی نیوه‌رۆ، و‌اچاکه دوای نیوه‌رۆ له نه‌میره غوسله‌که بکات به نیه‌تی غوسلی ئاماده‌بوون له عه‌ره‌فات.

۲/ دوای نیوه‌رۆ (زوال) بچیتته‌ خاکی عه‌ره‌فات.

۳/ ئاماده بوونه‌که‌ی له عه‌ره‌فات، به‌شیک له پۆژو و شه‌و بگریته‌وه، واته که به پۆژ له عه‌ره‌فات ئاماده بوو دوای نوپژی مه‌غریب عه‌ره‌فات به جیبه‌یللی بۆ ده‌رچوون له (پاجیاوازی زانایان)، وه نوپژی مه‌غریب و عیशा به (جمع التأخیر) له موزده‌لیفه بکات.

۴/ زۆر دوعا کردن، زۆر قورئان خویندن به تایبه‌ت سوهره‌ته‌کانی (فاتیحه و ئیخ‌لاص و حه‌شر)، وه زۆر کردنی زیکری "لا إله إلا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد، وهو على کل شیء قدير".

۵/ باشت‌ترین شوین بۆ پاره‌ه‌ستان له عه‌ره‌فات خوار (جبل الرحمة) یه، چونکه ناوه‌راستی عه‌ره‌فاته وه پیغه‌مبه‌رمان له‌وی پاره‌ه‌ستاوه.

۶/ نوێژی نیوهرۆ و عەسر بە (جمع التقدیم) بکات، وە سوننەتەکانی رەواتبى پيش نوێژ و پاش نوێژ نەکات، ئەمەش بە یەك دەنگى هەر چوار مەزەهە.

۷/ وە ئیمام یان جیگرەكەى خوتبەى عەرەفە بۆ خەلك بخوینتەوه.

۸/ حاجیان بە رۆژوو نەبن لەم رۆژە، چونکە پینگەمبەرمان لە سەفەرى حج لە عەرەفات بە رۆژوو نەبوو.

روکنى سببهم / تەوافى ئیفازه: هەرۆك لە قورئانى پیرۆز هاتوو:

﴿...وَلَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ (الحج: ۲۹)، واتە: با حاجیان تەواف

بکەن لە مالى ئازادکراو.

لە دواى نیوهر شەوى شەوى جەژنى قوربان کاتەكەى دەست پێدەکات، وە کاتى ئەنجامدانى کۆتایى نییه، بەلام واباشه رۆژى جەژن دواى شەیتان رەجم کردن و سەرتاشین ئەنجامى بدات.

مەرجهکانى دروستى تەواف:

بۆ ئەوهى تەوافەكەت شەرى و دروست بیئت دەبیئت رەچاوى ئەم خالانەى تیدا بکەیت:

۱/ دەبیئت حەوت جار بە دەورى كەعبە بسورئیتەوه.

۲/ دەبیئت كەعبە لە دەستە چەپت بیئت، واتە سورائەوهكەت بە پینچەوانەى میلی کاتژمیر بیئت، لە دەرەوهى حیحىرى ئیسماعیل.

۳/ دەبیئت دەستیپیکى حەوت جارەكە لە بەردە رەشەكە دەست پێبکات، لە گەیشتنەوه بە بەردە رەشەكە کۆتایى دیت، ئەگەر لای دابوو ئەو كەرەتەى تەوافەكەى حیساب ناکریت.

۴/ تەوافەكە دەبیئت لە ناو سنورى مزگەوت بیئت، دورى و نزیکى ئاساییه.

۵/ دەبیئت نیهتەى تەواف بیئى چونکە عیبادهتە.

۶/ دهبیٔ دستنویژت ههبیٔ، چونکه تهواف نویژه خودا قسهکردنی تیډا پوخسهت داوه، وه ئهگهر له کاتی تهواف دست نویژی شکا، دهبیٔ بجیٔ دست نویژ بگریتهوه، وه له کوی دست نویژی شکا لهوی تهوافهکهی تهواو دهکات، نهک دووباره کردنهوه.

۷/ داپوشینی عهوپرت، ههرکات عهوپرتی به دیار بکهویٔ تهوافهکه بهتال دهپتهوه، جا بهتاییهت خوشکان وریابن له دهرکهوتنی قژی سهرتان.

سونتهکانی تهواف کردن

۱/ تهوافکردن به پییان پروات، وه دروستیشه بهسواری عهرهbane بکریٔ.

۲/ دستدان له بهرده پرش له سهرهتای تهواف و بلیٔ: "بسم الله، الله اکبر"، وه ماچ کردنی بهرده پرش، بهلام بی نازاردانی خهک.

۳/ دست دان له روکنی یهمانی و دوعا کردن، ماچی ناکهیت، پاش دوعا دهستی خوت ماچ دهکیت.

۴/ (رهمل) بریتییه له رویشتنی خیرا له سی کهپرتی سهرهتا پاشان چوار کهپرتکهی تر ئاسایی پروات.

۵/ (ئیرتباع) بو پیاوان سوننهته، بریتییه له پوتکردنی شانی راستی و داپوشینی شانی چهپ (ناوهراستی خاوییهکهی بخاته ژیر بالی راستهی و لاکهکهی بخاته سهر شانی چهپ).

۶/ نهجام دانی دوو پرکاعت نویژ دوی تهواف، له لای مهقامی ئیپراهیم، له پرکاعتی یهکهم دوی فاتیهه سوپرتی کافرون بخوینی، وه له دووم سوپرتی ئیخلاص.

۷/ دوعا کردن له لای (مولتهزهم) که دهکهویٔته نیوان دهرگای کهعبه و حیجر، ههروهها له لای (حهتیم) که دهکهویٔته نیوان حیجر و مهقامی ئیپراهیم، وه له کاتی دوعا دهستی بهرز بکاتهوه.

۸/ موالات: نیوانی ههوت کهپرتکهه فاسیلهی درپژی نهکهویٔتی.

❖ ئاگا دارىھەكى گىرنگ:

۱/ تەواف كاتەكەى كۆتايى نايەت ھەركاتىك بۆى كرا دروستە.

۲/ ئەگەر لە كاتى تەوافكردن بانگى نوپژ درا بابچىت نوپژەكەى بكات، پاشان تەوافەكەى تەواو بكات، لە كوى و كەرەتى چەند راوہستا بوو ئا لەوى دەست پىبكاتەوہ، تا بكرىت كەرەتەكەى تەواو بكات ئەك بە نيوہىي بە جىببەئىلى.

۳/ ئەگەر لە كاتى تەواف دەست نوپژى شكا، ئەوہ يەكسەر بچىت دەست نوپژ بگرىتەوہ، تەوافەكەى تەواو بكات، بەلام ئەو كەرەتەى دەست نوپژ شكانى تىدا پرويدا حىساب ناكرىت، بۆ نمونە كەسىك لە كەرەتى چوارەمى تەواف دەست نوپژى شكا، دەچىت دەست نوپژ دەگرىتەوہ و لە سەرەتاي كەرەتى چوارەم دەست پى دەكات.

روكنى چوارەم/ ھاتوو چۆ لە نىوان سەفا و مەرۈہ: ھەرەك خوداى

پەرەدگار فەرموويەتى: ﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ... ﴾ (البقرة: ۱۵۸).

واتە: بەراستى ھاتوو چۆ لە نىوان سەفا و مەرۈہ لە ھەجدا لە دروشمەكانى خودا پەرستى يە، سەفا و مەرۈہ دوو چىاي بچوكن.

مەرەجەكانى دروستى ھاتوو چۆ لە نىوان سەفا و مەرۈہ:

۱/ دەبى ھوت جار بىت، لە سەفا دەست پىبكات لە مەرۈہ كۆتايى پى بىتت.

۲/ دەبىت ھاتوو چۆ لە نىوان سەفا و مەرۈہ، داى تەوافىكى دروست بىت وەك: تەوافى قودوم يان تەوافى ئىفازە.

سوننه ته کانی هاتوو چۆ له نیوان سهفا و مهروه:

- ۱- هاتوو چۆیه کان له دواى يهك بن فاسيله يان نه كه ويته نيوان.
- ۲- به دهست نويژه وه بيت.
- ۳- له ههردوو چيا كه ميك سهركه ويته و "الله اكبر والحمد لله" بكات.
- ۴- له دواى ته و اف زوو بچيته بو سهفا و مهروه.
- ۵- زور كردنى زيكر و دوعا.
- ۶- خيرا رويشتن له نيوان دوو هيئه سهوزه كه بو پياوان، ئه وهى تر رويشتنى نارام و ناسايى.
- ۷- (الاضطباع) وهكو له ته و اف باسمان كرد.

روكنى پينجهم / سه تراشين يان كورت كردنه وه:

مه زهه بى شافعى روكنه له حهج و عومرهدا، به لام له مه زهه به كانى تر واجبه، وهك له قورئانى پيروز هاتوو: ﴿...لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُخْلِفينَ رءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ...﴾ (الفتح: ۲۷).

واته: به پرستى دهچنه ناو مزگهوتى چه رام له مهككه و حهج دهكهن گهر خوا چهز بكات به سهلامهتى به سهر تراشاوى و قز كورت كردنه وه هيچ ترستان نابيت، له كهس ناترسن.

عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما: "أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَلَقَ رَأْسَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ"، أخرجه البخاري: (٤٤١٠).

واته: پيغه مبهرى خودا له حهجي مالئاوايى سهرى خوئى تراشى. سهر تراشين يان كورت كردنه وه، به لام بو پياوان سهر تراشين خيرتره، چونكه پيغه مبهر سئ جار دوعاى بو ئه وانه كرد سهريان تراشيبوو، يهك جار بو ئه وانه كورتيان كردبووه، به لام بو ئافرهت تراشين چه رامه ته نها

کورتکردنەوێه، وە بە بڕینی سی داوێ موو لە قژی سەر واجبە کە دیتتە دی، وە سەرتاشین دەبیّت لە دوای جیبەجیکردنی ڕاوەستان لە عەرەفە و گەرانبەوێه بۆ موزدەلیفە دوای نیوێ شەو، زووتر دروست نییە.

سوننەتەکانی سەرتاشین یان کورتکردنەوێ:

- ۱- ڕۆژی یەکەمی جەژنی قوربان دوای شەیتان ڕەجم کردن و سەربڕینی ئازەلّ بیّت.
- ۲- حاجی لە مینا سەری بتراشی و عەرەکار لە مەککە.
- ۳- ڕوو لە قیبلە دابنیشی، دەست نوێژی هەبیّت.
- ۴- لە لای راستی سەر دەست پێیکات پاشان لای چەپ، پاشان پشته سەر، پاشان تەپلی سەر.
- ۵- دوعا کردن.

ڕوکنی شەشەم / تەرتیبی زۆربەیی ڕوکنەکان:

- ۱- ئیحرام.
- ۲- ڕاوەستان لە عەرەفات.
- ۳- تەوافی ئیفازە.
- ۴- هاتوو چۆی نیوان سەفا و مەرۆه.
- ۴- سەرتاشین یان کورتکردنەوێ.

روکنه کانی عومره

عومره له زمانی عهره بی واته: سهردان و زیارهت، وه له شهريعهتی ئیسلام سهردانی مائی خودایه به شیوازیکی تایبته.

عومره یهك جار فهپزه له سهر موسولمان له ژيانیدا ئهگهر مهرجهكان هاتنه جی، وه بهلگهش له سهر واجبی عومره ئهه ئایهتهی قورئانه: ﴿وَأَتِمُوا

الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ...﴾ (البقرة: ۱۹۶)، واته: حهج و عومره بو خوا تهواو بکن...

وه له باره ی خیر و گه وه بی عومره زور فهرموده له پیغه مبهрман ﷺ هاتوو: "العمره الى العمرة كفارة لما بينهما"، رواه البخاري: (۱۷۷۳).

واته: عومره له دوا ی عومره كه فارهت و په شكه ره وهی گونا هه کانی نیوانیانه. عومره كردن به دریزایی سال ئه نجام ده دریت، له هه موو مانگ و پوژه كان، به لام له په مه زان له هه موو کاتیکی تر خیرتره، وهك له پیغه مبهрман ﷺ هاتوو: "فان عُمْرَةً فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً أَوْ حَجَّةً مَعِي"، أخرجه البخاري: (۱۸۶۳). واته: به راستی عومره یهك له په مه زان وهك حه جیک وایه له پاداشت، یان وهکو حه جیکه له گه ل پیغه مبهر ئه نجامدرا بیته.

روکنهکانی عومره پینجن:

۱/ ئیحرام: نیهت هیئان: له میقات (شوینی دیاریکراو وهك حهج)، ههر کهسی به بی ئیحرام له سنوری میقاتی دیاریکراو تیپهریئت ئهوه خوینی دهکهویتهر سهر (که سهر برینی مهپیکه) ئهگهر نهگهریتهوه، نیهت هیئانیش به دلّه، به زمانیش سوننهته، وهك بلیت: نیهتمه عومره بکهم بۆ خۆم بۆ رهمهندی خودا، یان نیهتمه عومره بکه له جیاتی فلانه کەس، ئهگهر بۆ کهسانی تر عومرهی دهکرد.

۲/ تهواکردن: سوپانهوه له دهوری کهعبه جهوت جار، واجبه به دست نویژوه، وهکو له روکنهکانی حهج باسمان کرد.

۳/ هاتوو چۆ له نیوان سهفا و مهروه جهوت جار سوننهته به دست نویژ بیت.

۴/ سهرتاشین یان کورتکردنهوه: که کهمهکی سی دانه مووه، له وتهی بههیز و باوهپیکراوی مهزههبی شافعی روکنه.

۵/ تهرتیب: ئهم روکنانه ئاوا له دواى يهك بکات.

واجبه کانی عومره

۱/ ده بیټ ئیحرام: نیهت هینان له میقاتی دیاریکراو ئەنجام بدات، ههرکەسی به بی ئیحرام له سنوری میقاتی دیاریکراو تێپه‌ریت ئەوه خوینی ده‌که‌وێته سەر (که سەر برینی مه‌پیکه) ئەگەر نه‌گه‌رپێته‌وه.

ئاگاداری: ئەگەر چوویت بۆ سه‌فه‌ری عومره، ئەگەر ده‌چوونه مه‌دینه، ئەوجا ده‌چوونه مه‌که، ئەوا میقاتتان وه‌کو خه‌لکی مه‌دینه، له (زولحوله‌یفه) یه‌که ناسراوه به (آبار علی) پیغه‌مبه‌رمان ئیحرامی له‌وی به‌ستاوه.

به‌لام ئەگەر ده‌چوونه فرۆکه‌خانه‌ی شاری (جده) جه‌دده میقات نییه، ده‌بیټ له ناو فرۆکه‌پیش ئەوه‌ی بگه‌یه میقات ئیحرام جی به‌جی بکه‌یت، وه‌ ده‌توانی هەر له فرۆکه‌خانه‌وه ئیحرام به‌ستی ناساییه. هه‌روه‌ها: بۆ ئەوه‌ی له ناو شاری مه‌که‌یه جا خه‌لکی مه‌که‌ بیټ، یان خه‌لکی تر، بۆ هی‌نانه‌وه‌ی عومره، ده‌بیټ بجیت بۆ نزیکترین (حیل) که ئەم سی شوینه‌ن: (جیعرانه، حوده‌ییبه، ته‌نعیم) له کامه‌یان ئیحرامی عومره به‌ستی دروسته، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ری خودا ئەمری به‌ عایشه‌ کردوه ئیحرام له ته‌نعیم به‌ستی وه‌ له سه‌حیحی بوخاری هاتوه، وه‌ له هه‌مووان نزیکتره.

۲/ دوورکه‌وتنه‌وه لهو شتانه‌ی که حه‌رامن له کاتی ئیحرام وه‌کو له حه‌ج باسکراوه.

۳/ هاتوو چۆ له نیوان سه‌فا و مه‌روه، وه‌ سوننه‌ته‌ ده‌ست نوێژی هه‌بیټ.

۴/ سه‌رتاشین یان کورتکردنه‌وه‌ی قر، وه‌ که‌مترین کورت کردنه‌وه به برینی سی موو ده‌بیټ، وه‌ ئەوه‌ش روکنه له فه‌رموده‌ی به‌ هی‌زی مه‌زه‌به‌ی شافعی.

۵/ ته‌رتیب وه‌کو باسمان کرد.

باسی عومره نه نجام دان به شیوهیه کی کورت و پوخت

یهکه م: نه نجامدانی غوسلی سوننه تی ئیحرام بهستن، نه گهر بوۆشی نه کرا ده توانی ته یه موم بکات، پاشان ئه م کارانه نه نجام بدات:

۱/ واجبه پیاو ههرچی جلکی دوراو هه یه دایبکه نی، ته نها ئه و دوو په شته ماله ی بو ئیحرام دانراوه له به ربکات، وه پیلاویشی نابیت گوزینه گه کانی داپوۆشی، بو یه نه عمل له پی ده کهن، به لام ئافرهت ههر به جل و بهرگی خو ی وه ده ست و دهم وچاوی دانا پوۆشیت، ئینجا دوو پرکاعهت نو یژی سوننهت بکات، له پرکاعهتی یه که م دوا ی سورته تی فاتیحه سورته تی کافیرون بخو یینی، له پرکاعهتی دووهم له دوا ی سورته تی فاتیحه سورته تی ئیخلاص بخو یینی.

۲/ ئینجا نیهت هینان و ئیحرام روکنه له میقاتی خو ی، پاشان سوننه ته بهردهوام ده ییت له ته لبیه گو تنی "بیک اللهم لیک ..."، تا ده گاته به رامبه ر که عبه.

۳/ جهوت جار ته و اف به ده وری که عبه به ده ست نو یژه وه که له به رده ره شه که وه ده ست پی ده کات، نه وهش روکنه، سوننه تیشه ده ست له روکنی یه مانی بدات و دوعا بکات.

۴/ سوننه ته نه نجام دانی دوو پرکاعهت نو یژه له پشت مه قامی ئیبراهیم، له پرکاعهتی یه که م دوا ی سورته تی فاتیحه سورته تی کافیرون بخو یینی، له پرکاعهتی دووهمیش له دوا ی سورته تی فاتیحه سورته تی ئیخلاص بخو یینی.

۵/ هاتوو چو له نیوان سه فا و مهروه نه مهش روکنه.

۶/ سەرتاشین یان كورت كوردنەوہى جا لە مەپروہ بىكات یان لە ھەر شوئىنىكى تر، ئەمەش پوكنە، كە ئەم كارانەى ئەنجام دا عومرەكار، عومرەكەى تەواو بوو بەرگى ئاسایى خۆى لەبەر دەكات و ئىحرام دەشكىنى. وەسوننەتە ئاوى زەمزەم بىخواتەوہ و دوەى زۆر بكات بۆ دونیا و قىامەت، وە واچاكە تىنوووى بىت ئەوجا بىخواتەوہ، ھەرەك پىغەمبەرى خودا فەرمووئەتى: **"ماء زمزم لما شرب له"** رواه احمد: (۱۴۸۴۹).

واتە: ئاوى زەمزەم بە ھەر مەبەستىك بىخۆیتەوہ، بۆت دىتە جى. نەوہوى رەحمەتى خوداى لىبىت لە كىتابى (الأذكار) فەرمووئەتى: (زانایان وپیاوچاكان بە نىەتى جیا جیا خواردىانەوہ خودا چیان مەبەست بوو پىيانى بەخشى، وە شتى زۆر بە سوود باسكراوہ لەم بارەوہ).

ئاگادارى:

۱/ ئەگەر كەسێك وىستى عومرەى تر ئەنجام بدات بۆ خۆى یان كەسانى تر، واجبە بچىتە مىقاتى خەلكى مەككە بۆ ئىحرام بەستان، كە (تەنعیم و جىعرانە و خودەیببەن) بەلام تەنعیم نزیكترین مىقاتە.

۲/ سوننەتە دەنگ بەرزكردنەوہ لە كاتى تەلبیە گوتنى: **"لبیک اللهم لبیک..."**

واجبه‌کانی حجه

(واجبات الحج غير الأركان ثلاثة أشياء: الإحرام من الميقات، ورمي الجمار الثلاث، والعلق).

واته: واجبه‌کانی حجه بیجگه له پوکنه‌کان سی شتن: بهستی ئیحرام له میقات (شوینی دیاریکراو)، وه هرسی بهرد هاویشتنه‌کان (پهجم کردنی هرسی شهیتانه‌کان)، وه سه‌رتاشین.

به‌لام له مه‌زه‌بی شافعی له فهرموده‌ی به هیژ واجباتی حجه پیئجن:

- ۱- ئیحرام له میقاتی دیایکراو.
- ۲- مانه‌وه‌ی شه‌وی جه‌ژن له موزده‌لیفه.
- ۳- هه‌رسی بهرد هاویشتنه‌کان (پهجم کردنی شه‌یتان).
- ۴- مانه‌وه‌ی شه‌وانی بهرد هاویشتنه‌کان له مینا.
- ۵- ته‌وافی مالئاوایی.

ئاگاداری: وه سه‌رتاشین که خاوه‌نی مه‌تن هیئاویه‌تیوه، پیشتی باسمان کرد که له پوکنه‌کانی حجه له فهرموده‌ی به هیژی مه‌زه‌ب نه‌ک واجب بیټ.

۱/ ئیحرام له میقاتی دیایکراو:

❖ جوړه‌کانی میقات:

۱/ **میقاتی زه‌مانی:** بریتییبه له و کاته‌ی که ئیحرام به حجه و عومره‌ی تییدا دروسته، کاتی حجه مانگه‌کانی حجه (شه‌وال + زولقه‌عهه + ده‌ روژی سه‌ره‌تای زولحه‌جه)، به‌لام عومره به دریژایه‌تی سال دروسته‌ته‌نھا له دوو کات دروست نییبه:

* تا کاره‌کانی حجه ته‌واو ده‌کات.

* نه‌گه‌ر ئیحرامی به حجه به‌ستابوو نا‌کریټ نیه‌تی عومره‌ش بیټیت.

ب/ میقاتی شوین: مەبەست لە میقاتی شوین، ئەو هیە ئەو کەسە ی کە بە نیەتی حج یان عومرە سەردانی شاری مەککە دەکات، چەند شوینیک لە دەرەوی شاری مەککە دیارکراوە نابیت لییان تیپەر بیت بە بی ئیحرام بەستن، چونکە گوناھبار دەبیت وە واجبە لە سەری بگەریتەوە میقات یان فیدیە ی بدات کە سەرپرینی مەرپیکە دەیداتە هەژاران.

❖ میقاتەکان پینج شوین:

۱/ **زولحولەیفە:** بە بیرەکانی عەلی مەشھورە (آبار علی) وە پینغەمبەرمان لەوی ئیحرامی بەستاو، لە دووری (۱۳) کیلۆمەتر لە باشووری شاری مەدینەییە، (۴۲۸) کیلۆمەتر لە باکوری مەککەییە.

۲/ **یەلەملەم:** بۆ خەلکی یەمەن: دۆلیکە لە سەررێگای یەمەنە (۱۲۰)

کیلۆمەتر لە مەککە دوورە خەلک ئیستا لە ناوچەی (سەعدیە) ئیحرام دەبەستن.

۳/ **جوحفە:** گوندیکە (۱۰) کیلۆمەتر لە دەریای سوور دوورە، ئیستا وێرانەییە، خەلک ئیستا لە (رابغ) ئیحرام دەبەستن کە (۱۸۶) کیلۆمەتر لە مەککەو دوورە، بۆ خەلکی شام سووریا و ئوردون و لوبنان و فەلەستین و میسر و لیبیا و جەزائیر و مەغریبە.

۴/ **زات عیرق:** بۆ خەلکی عیراقە، پێی دەگوتریت (زریبە) (۱۰۰) کیلۆمەتر لە مەککە دوورە وە ئیستا چۆلە.

۵/ **میقاتی خەلکی مەککە بۆ حج شوینی نیشتهجیی خویانە، بەلام بۆ عومرە دەبیت بچنە میقاتی عومرە کە ئەمانەن:** (تەنعیم و جوعرانە و حودەیبیەن، بەلام تەنعیم نزیکترین میقاتە.

۶/ **میقاتی خەلکی جەددە لە شوینی خویان ئیحرام دەبەستن.**

۲/ مانه‌وی شه‌وی جه‌ژن له موزده‌لیفه :

دوای ئه‌وه‌ی حاجی له عه‌ره‌فات له دوای مه‌غریب ده‌گه‌رینه‌وه بۆ موزده‌لیفه، واجبه تا دوای نیوه‌ی شه‌و له موزده‌لیفه بمینته‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی که‌میش بیٔ، وه سوننه‌تیشه تا نوێژی به‌یانی ده‌کات له وی بمینته‌وه، هه‌روه‌ها سوننه‌ته هه‌ر له وی حه‌وت به‌رد له‌گه‌ل خۆی به‌ینی بۆ به‌رد هاویشتنی (عه‌قه‌به) په‌جمی شه‌یتانی گه‌وره، وه ئه‌وه‌ی شه‌و له موزده‌لیفه نه‌مینته‌وه خۆینی (فدایه‌ی) ده‌که‌ویته سه‌ر.

۳/ هه‌رسی به‌رد هاویشتنه‌کان (په‌جم کردنی شه‌یتان) :

به‌رده‌هاویشتن له شوینی دیاری کراو:

❖ یه‌که‌میان: به‌رد هاویشتنی عه‌قه‌به:

کاته‌که‌ی: له دوای نیوه‌ی شه‌وی جه‌ژنی قوربان ده‌ست پی ده‌کات وه له‌گه‌ل مه‌غریبی روژی چواره‌می جه‌ژنی قوربان کو‌تایی دیت.

مه‌رجه‌کانی شه‌یتان په‌جم کردنی عه‌قه‌به:

- أ- ده‌بیٔ حه‌وت به‌رد بیٔ، یه‌که له دوای یه‌که بیانهاوێژی، ئه‌گه‌ر هه‌مووی به‌ جارێک هاویشتن هه‌ر به‌یه‌که به‌رد بۆی حیسابه.
- ب- ده‌بیٔ به‌رد بیٔ به‌ ناسن و پلاستیک و قوڕ و دار نابیٔ دروست نییه.
- ت- هاویشتنه‌که ده‌بیٔ به‌ ده‌ست بیٔ.
- پ- ده‌بیٔ به‌ هاویشتن بیٔ، نا‌کری له شوینه‌که داینیی.
- ج- ده‌بیٔ بکه‌ویته ناو ئه‌و حه‌وزه‌ی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته دروستکراوه.
- ح- به‌ نیه‌تی واجبی حه‌ج به‌رده‌کان به‌اوی.
- خ- له پی‌ش مه‌غریبی روژی چواره‌می جه‌ژنی قوربان بیٔ.

تیپینی: هه‌ر که‌سی بۆی نه‌ده‌کرا جا له‌به‌ر پیری یان نه‌خو‌شی، ده‌توانیٔ که‌سیکی تر بکاته وه‌کیلی خۆی، به‌لام ده‌بیٔ سه‌ره‌تا وه‌کیله‌که

بەرد ھاویشتنی خۆی تەواو بکات، ئینجا بۆ خەڵکی تر بەھاوێت، وە
دروستە وەکیل بە کریش بگرت.

سوننەتەکانی شەیتان پەجم کردنی عەقەبە:

- أ- بەردەکان بە ئەندازەی دەنکە پاقلەیهک بیٔت.
- ب- پێش سەرتاشین و تەواف و سەر برینی ئاژەل بەرد ھاویشتنەکه ئەنجام بدات.
- ت- لەگەڵ ھاویشتنی ھەر بەردیك گونتی: (اللہ اکبر).
- پ- ھاویشتن بە دەستی راستە.
- ج- کاتی ھاویشتنی بەردەکان لە دوای ھەلھاتنی خۆر بەقەدەر پرمیک بەرز ببیئەو و پێش بانگی نیوەرۆ.
- ح- وە بۆ پیاوان دەست بەرز کردنەو و تا بن ھەنگلیان (بن بالیان) دیار دەکەوێت.
- خ- بەردەکان پاک بن.

❖ بەشی دووھم: پەجم کردنی ھەر سی شەیتانەکان:

کاتەکەمی: لە دوای زەوال، واتە نوێژی دوای نیوەرۆ دەست پی دەکات، وە تا مەغریبی کۆتا پۆژی جەژنی قوربان کە دەکاتە رۆژی (۱۳) ی (ذی الحجە) دروستە.

کاتی بەرد ھاویشتنەکە: کاتی زۆرباشی (لەگەڵ زەوال کاتی نوێژی نیوەرۆ)، وە کاتی باشی پێش خۆرئاوا و ابونە (مەغریب)، وە کاتی دروستی و جائزی تا مەغریبی کۆتا پۆژی جەژنی قوربان کە دەکاتە رۆژی (۱۳) ی (ذی الحجە) دروستە.

مه‌رجه‌کانی ره‌جم کردنی سی شهیتانه‌که:

أ- ده‌بیټ له دوای ئه‌نجامدانی ره‌جمی شهیتانی گه‌وره بیټ که له یه‌که‌م رۆژی جه‌ژن واجب ده‌بیټ.

ب- ده‌بیټ هه‌ر شهیتانه‌که به‌حه‌وت به‌رد ره‌جم بکات، واته‌ پێویستی به‌ (۲۱) به‌رد ده‌بیټ بۆ هه‌ر رۆژیک.

ت- ده‌بیټ ره‌جم کردنه‌که له‌ شهیتانی بچووکه‌وه‌ ده‌ست پێبکات، پاشان ناوه‌پراست، پاشان گه‌وره‌که‌ پێی ده‌لین: (جمرة‌العقبة).

پ- هاویشتنه‌که‌ ده‌بیټ پاش زه‌وال نیوه‌رۆ بیټ، پێش نیوه‌رۆ دروست نییه‌.

ج- ده‌بیټ به‌ هاویشتن بیټ، ناگری له‌ شوینه‌که‌ داینیی.

ح- ده‌بیټ بکه‌ویته‌ ناو ئه‌و چه‌وزه‌ی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ دروستکراوه‌.

خ- به‌ نیه‌تی واجبی حه‌ج به‌رده‌کان به‌اوی.

تییینی: هه‌ر که‌سی بۆی نه‌ده‌کرا جا له‌به‌ر پیری یان نه‌خۆشی یان

ئافه‌رتی سکپر، ده‌توانیټ که‌سیکی تر بکاته‌ وه‌کیلی خۆی، به‌لام ده‌بیټ

سه‌ره‌تا وه‌کیله‌که‌ به‌رد هاویشتنی خۆی ته‌واو بکات، ئینجا بۆ خه‌لکی تر

به‌اویټ، وه‌ دروسته‌ وه‌کیل به‌ کریش بگریټ.

پوخته‌که‌ی: رۆژی (۱۱) ی (ذی‌الحجة) دیټ بۆ ره‌جم کردنی هه‌رسی

شه‌یتان، هه‌ریه‌که‌ به‌ (۷) به‌رد و له‌گه‌ل هه‌ر به‌ردیک (الله‌اکبر) ده‌لێیته‌وه‌، له‌

بچووکه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات پاشان ناوه‌پراست پاشان گه‌وره‌، سوننه‌ت وایه‌ که‌

شه‌یتانی بچووکی ره‌جم کرد ماوه‌یه‌که‌ دوعا و زیکر بکات، پاشان ده‌ست

بکات به‌ ره‌جم کردنی شه‌یتانی ناوه‌پراست، دووباره‌ ماوه‌یه‌که‌ دوعا و زیکر

بکات، به‌لام که‌ شه‌یتانی گه‌وره‌ی ره‌جم کرد پاناوه‌ستی و یه‌کسه‌ر ده‌روات.

شەوی (١٢) ی (ذی الحجّة) لە (مینا) دەمینیتەو و بەیانیکەهی دوای زەوال دووبارە وەک پوژی (١١) کارەکانی دووبارە دەکاتەو و هەرسی شەیتانەکه رەجم دەکاتەو.

پاشان ئەگەر بیهوی پوژی (١٣) ی (ذی الحجّة) ش دەمینیتەو و ئەگەر نا دەتوانی پروا (مینا) بە جیبهیلی و بگەریتەو بۆ (مەککە).

مانهوهی شهوانی بهرد هاوئشتهکان له مینا:

واته مانهوهی زۆربهی شهوهکه له مینا (تا نیوهی شهو تیدهپهری)، شهوانی دووم و سییهمی جهژن، وه روخسهت دراوه پوژی سییهم له مینا نه مینیتتهوه (شهوی چوارهمی جهژن) به مهرجیک پیش پوژئاوابوون (بانگی مهغریب) له مینا درچوو بیته درهوه، ئهگهر نا دهبیته دیسان شهو بمینتهوه و بهیانی شهیتانهکان رهجم بکات ئهوجا مینا به جیبهیلی بیتهوه مهککه.

کهواته: ئهوهی پهله بکات دوو شهو ده مینتهوه له مینا، وه ئهوهی پهلهی نهکات سی شهو ده مینتهوه له مینا.

ئاگاداری: له سه ریچی کردن له مانهوهی شهوان له مینا فدییهی (مهړیک بکاته خیر) واجب ده بیته له سه ره ئه و کهسه.

٤/ تهوافی مائناوایی:

واجبیک سهر بهخویه، داخیلی ههجه نیه له راستیدا، دواي کۆتایی هاتنی روکنهکان و واجباتهکانی ههجه، وه نیهتی گهرا نهوه و به جیبهیشتنی شاری مهککهی پیروز، وه ئهوهی تهوافی مائناوایی کرد ده بیته پروات، نابیته خوی تاخیر بکات به بی عوزر، چونکه ئهگهر نا ده بیته تهوافه کهی دووباره بکاتهوه.

تیبینی:

١/ خه لکی مهککه و ئه و کهسانه ی له وی جینشین تهوافی مائناواییان له سه ر نییه.

ب/ ههروهها ئهگهر له کاتی گهرا نهوه ئافرهت له ههیز یان نیفاس دابوو، تهواف نا کات و گوناھی ناگاتی و فدییهی له سه ر نییه.

جوۆرهکانی ئیحرام بەستن:

١/ الإفراد: ئەو هی ئیحرام تەنھا بە حج ببەستی، حج کردن بخهیته پیش عومره کردن، له کاتی نیهت هیئان دهلیت: "لبیک اللهم بحج"، ههڵدهستیت به تهواوکردنی کارهکانی حج، پاشان بۆ خوێ عومرهی دهکات، هیچ فدییهی لهسهر نییه، بهلای شافعی ئەم جوۆره له دوو جوۆرهکهی تر خیرتره.

٢/ تمتع: عومره پیش حج بکات، سهههتا ئیحرام له میقات به عومره دهبهستیت و کارهکانی عومره تهواو دهکات و ئیحرام دهشکینی تا کاتی حج دیت، دیسان له شوینی خوێ ئیحرام دهبهستی به حج و کارهکانی حج تهواو دهکات، بهلام دهبیئت فدییه بدات، مهړیک بکاته خیر.

٣/ قیران: ئەو هی که ئیحرامی بهستا نیهتی حج و عومره به یهکهوه دینیت، دهلیت: "لبیک اللهم حجا و عمره"، تەنھا واجباتهکانی حج جیبهجی دهکات، ههردووکی بۆ حیسابه حج و عومره، بهلام فدییهی دهکهوێته سهه، دهبیئت مهړیک بکاته خیر.

سوننه ته کانی حجه (سنن الحج)

(وسنن الحج سبع: الأفراد وهو تقديم الحج على العمرة، والتلبية، وطواف القدوم، والمبيت بمزدلفة، وركعتا الطواف، والمبيت بمنى، وطواف الوداع).

واته: سوننه ته کانی حجه حهفت شته:

۱/ **ئیفراد:** به ته نهنا کردن، جیا کردنه وهی حجه له عومره، سه ره تا حجه ده که بیت پاشان عومره.

۲/ **ته لیبیه کردن:** گوتنی: **"لبیک اللهم لبیک...."**، سوننه ته پیاوان به دهنگی بهرز ته لیبیه بکن، به لام ئافرهت دهنگی بهرز ناکاته وه، مه کروهه بوئی دهنگ بهرز کردن وه.

تیبینی: سوننه ته له دواى ته لیبیه سه له وات دان له سه ر پیغه مبه ر و دوعا کردن. بو ئه وه که سه ی ئیحرامی به عومره به ستاوه ته لیبیه سوننه ته تا ده گاته به رامبه ر که عبه، وه ئه وه که سه ی ئیحرامی به حجه به ستاوه به رده وام ده بیّت له ته لیبیه تا شه ی تانی گوره له پوژى جه ژن ره جم ده کات، له کاتی ره جم (الله اکبر) ده کات نه که ته لیبیه.

۳/ **ته وافی چوونه ناو بهیت (القدوم):** که سه ره تا ده گه یه ناو مزگه وتی حه رام، و اچا که پیش راوه ستان له عه ره فه بیّت، به لام ئه گه ر نه یکر دبو و تا دواى راوه ستان له عه ره فه پیویست ناکات چونکه کاتی ته وافی پوکن دیت، که پیی ده گوتری: ته وافی ئیفازه.

ههروه ها ئه وه که سه ی له عومره دایه ئه گه ر ته وافی عومره ی کرد پیویست ناکات ته وافی قدوم بکات.

۴/ **مانه وه ی شه وه له موزده لیفه:** مانه وه له موزده لیفه له فه رمووده ی به هیژی (أصح) مه زه بی شافعی واجب.

۵/ دوو پركاعەت نوپۇشى تەواف: كە دوای تەواف ئەنجام دەدریّت، لەلای مهقامی ئیپراھیم، لە ركاعەتی یەكەم دوای فاتیحە سورەتی كافیرون بخوینی و لە پركاعەتی دووهم سورەتی ئیخلاص.

۶/ مانەوهی شەو لە مینا بۆ پەجمی شەیتانەكان: مانەوهی شەوان لە مینا لە فەرموودەى باوەرپێكراوی (المعتمد) مەزھەبی شافعی واجبە.

۷/ تەوافی مائناوایی: كە پێش بەجیھێشتنی مەككە ئەنجام دەدریّت، لە فەرموودەى باوەرپێكراوی (المعتمد) مەزھەبی شافعی واجبە.

چۆنیەتی ئیحرام (كیفیە الإحرام)

(ويتجرد الرجل عند الإحرام من المخيط ويلبس إزاراً ورداءً أبيضين).

واجبە پیاو لە كاتی نیەتھێنان پۆشاکى ئیحرام بیهستی، ھەموو جلیكى دوراو دابكەنیّت و دوو خاوی (پەشتەمال) سپی بیپۆشیّت، یەکیان لە ناوقەدی بۆ خوارەوه پێی دەگوتری (ئیزار) دەریی، ئەوهی تریان لەسەر شانیهوه بۆ ناوقەدی، پێی دەگوتری (ریدا) كراس، بەلام ئافرەت ھەر بە جلی ئاسایی تەنھا دەست و دەم و چاوی داناپۆشی، وە سوننەتە جلی سپی بیپۆشی.

ئاگاداری: ئەگەر پیاو جلی دوراوی پۆشی، یان كئاوی لەسەر كرد، ھەتا ئەگەر بەتانی بەكار ھینا فدیەى دەكەوێتە سەر، بەلام بەكارھێنانى سەیوان و چاویلکە دروستە.

ئەوشتانەى له کاتى ئیحرام حەرمان (محرمات الحج - محظورات الإحرام):

(ويحرم على المحرم عشرة أشياء): دەشت لەو کەسەى له ژێر ئیحرامدايه حەرمانه:

١/ لبس المخيط: له بهرکردنى جل و بهرگى دوراو بۆ پياو.

٢/ وتغطية الرأس من الرجل والوجه والكفين من المرأة: داپۆشینی سههر

بۆ پياوان و دەست و دەم و چاو بۆ ئافرهت.

٣/ وترجيل الشعر: قژداهيئنان و شاننهکردنى.

٤/ وحلقه: سههرتاشين.

٥/ وتقليم الأظفار: نینۆك كردن.

٦/ والطيب: خو بۆن خوۆشکردن.

٧/ وقتل الصيد: راوکردن و كوشتنى نيچير.

٨/ وعقد النكاح: ژن مارهکردن.

٩/ والوطء: جيماع كردن لهگهڵ ئافرهت.

١٠/ والمباشرة بشهوة: دەست دان له ئافرهت به ئارهزوو (دەستبازى و

ماچ و خو پيوهنان).

(وفي جميع ذلك الفدية إلا عقد النكاح فإنه لا ينعقد، ولا يفسده إلا الوطء

في الفرج، ولا يخرج منه بالفساد). له كردنى ئەم دەشتە له ههمووان فديه

واجبه، تهنه له ژن مارهکردن فديهى ناوى، چونكه مارهکردنهكه بهتاله.

وه ئیحرام تهنه به جيماع كردن لهگهڵ ئافرهت بهتال دهبتوه،

(حهجهكهشى بهتال دهبتوه) بهلام بهردهواميش دهبيت له جيبهجيكردى

كارهكانى حهجه تا كوتايى وازناهيئييت، دهبيت ساليكى تر حهجهكهى بكاتهوه.

تەرکراوەکانی حج (الماتروک فی الحج):

(ومن فاتته الوقوف بعرفة تحلل بعمل عمرة وعليه القضاء والهدي، ومن ترك ركناً لم يحل من إحرامه حتى يأتي به، ومن ترك واجباً لزمه الدم، ومن ترك سنة لم يلزمه بتركها شيء).

هەر کەسێک بەپراوەستان لە عەرەفە پانەگەشت و فەوتاندى، ئەو دەبیّت حەجەکەى بکاتە عومرە، سالى داها تووش حەجەکەى قەزا بکاتەو، وە (هەدیشى) لەسەرە کە سەر برینى ئاژەلێکە.

و ئەوێ روکنیکی نەکردبوو نابیّت ئیحرام بشکینى تا جیبەجیبى دەکات، و ئەوێ واجیبیکی نەکرد خوینى دەکەوینتە سەر، و ئەوێ سوننەتیکی تەرك کرد هیچی لەسەر نییە.

چوارەم: خۆینی واجب بوو بە ھۆی کوشتنی نیچیر (پاوکردن): ئەوا لە تۆلەى تاوانەكەى یەكێك لەمانە دەكات:

ا/ ئەگەر نیچیرەكە لەناو ئازەلەى مالى نموونەى ھەبوو، ئەوا نموونەكەى دەكریٲ و دەيكاتە خیر.

ب/ یان بەقەدەر قییمەت و نرخى ئازەلەكە خواردن دەكریٲ و دەیداتە ھەژاران.

ج/ یان لە بەرامبەر ھەر مشتێك خواردن پوژێك بە پوژوو بیٲ.

والخامس/ الدم الواجب بالوطء: وهو على الترتیب بدنة، فإن لم یجدها بفقرۃ، فإن لم یجدها فسیع من الغنم، فإن لم یجدها قوم البدنة واشترى بقیمتها طعاما وتصدق به، فإن لم یجد صام عن كل مد یوما.

پینچەم: خۆینی واجب بوو بە ھۆی جیماع كردن، ئەو ھەش دەبیٲ بە تەرتیب بیٲ، سەرھتا حوشترێك بكاتە خیر، ئەگەر دەستی نەكەوت، مانگایەك بكاتە خیر، ئەگەر دەستی نەكەوت ئەوا ھەوت سەر مەر بكاتە خیر، ئەگەر ئەوانیشى دەست نەكەوت بە نرخى حوشترێك خواردن دەكریٲ دابەشى سەر ھەژارانى دەكات، ئەگەر دەستی نەكەوت لە بەرامبەر ھەر مشتێك خواردن پوژێك بە پوژوو دەبیٲ.

ولا یجزئہ الهدى ولا الإطعام إلا بالحرم ، ویجزئہ أن یصوم حیث شاء. ولا یجوز قتل صید الحرم ولا قطع شجره والمحل والمحرم فی ذلك سواء.

واتە: سەربرینی ئازەلەكانى فدیە و خواردنەكان و دابەشكردنیان دەبیٲ تەنھا لە ھەرھەمى شارى مەككە بیٲ، بەلام بە پوژوو بوونەكان لە ھەر كوی بە پوژوو بیٲ دروستە، بە ھیچ چەشنێك دروست نیە پاوکردن و كوشتنی نیچیری ھەرھەمى مەككە، ھەرھەمى برینی دار و درەختەكانى، وە ئەو كەسەى لە ئیحرامە ئەو كەسەى لە ئیحرامدا نیە وەك یەكن.

ئاگاداری: ھەر کەسی دارێکی گەورە بپریت دەبییت یەک لەو سییانە بکات: مانگایەک بکاتە خێر، یان بە ئەندازەی نرخەکەیی خواردن بدات بە ھەژاران، یان لە بەرامبەر ھەر مشتیک خواردن پۆژیک بە پۆژوو بییت. بەلام ئەگەر دارێکی بچووکی ببری یان شکاندی، ئەوا دەبییت مەریک بکاتە خێر، یان بە ئەندازەی نرخەکەیی خواردن بدات بە ھەژاران، یان لە بەرامبەر ھەر مشتیک خواردن پۆژیک بە پۆژوو بییت.

سەردانی شاری مەدینە و مزگەوتی پیڤه مەبەر

بەریزان: هەرچی هەیه له کارەکانی حەج هەمووی له شاری مەككەى پیرۆزە، ئەوێ سەردانی شاری مەدینەش نەکات حەجەکەى تەواو و قەبوولە، بە ئام سەردانی مەدینە و مزگەوتی پیڤه مەبەرمان، کۆمە ئێک خێر و بەرەکەت و مانای ئیمان و خوشەویستی دەبە خشییت، ئیهمەش لیڤەدا پوخته یهکی زۆر کورتی ئەم بابەتە باس دەکەین بە خال بۆ ئاسانی و ئاشنا بوون:

۱/ سوننەتە غوسل کردن بۆ چوونە ناو شاری مەدینە.

۲/ پاشان بچیتە مزگەوتی پیڤه مەبەر ئەوێ نوێژ بکات (تجیه المسجد)، چونکە نوێژ کردن فەرز و سوننەت پاداشتەکەى یهک نوێژ باشترە له هەزار نوێژ له شوینەکانی تر جگە له مزگەوتی حەرەم له مەككەى پیرۆز، وەکو له فەرموودەى صەحیح هاتوو: **"صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ"**، (أخرجه البخاري: ۱۱۹۰، واللفظ له، ومسلم: ۱۳۹۴).

وێ ئیوان مائەکەى پیڤه مەبەرمان و مینبەرەکەى میڤرگەکە له میڤرگەکانی بەهەشت، ئەویدا نوێژ و دوعا و پارانەو بە چێژ و تەمى بەهەشت وەر بگرە، وەکو ئەم فەرموودە هاتوو: **"مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضِي"**، (أخرجه البخاري: ۱۱۹۶، ومسلم: ۱۳۹۱).

پاشان بچیتە خزمەت پیڤه مەبەری خودا و سناوی ئییکات و بلی: (السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته)، وێ زۆر بە ئەدەب و رێزەووە رابووستی، وەك ئەوێ كە بە زیندوویی له خزمەتی دابیت، سە ئەواتی زۆر بدات و دوعاى چاك بۆ خوێ و كەس و كاری و موسوڵمانان بکات، جا كە مێك بۆ دەستە راست سەلام له ئیمامی ئەبویكەر بکات، جا كە مێکی تر بۆ دەستە راست سەلام له ئیمامی عومەر بکە، پاشان وەرەوێ خزمەت پیڤه مەبەر تا دەكریت سە ئەواتی ئەسەر بەدە.

ناگاداری: دهست لیبدانی گۆرهکهی سهروههردمان و تهوواف کردن له دهوری و قهبر ماچ کردن یان زگا و پشت نان به گۆرهکهی هه مووی جهرامه.

۳ / سوننه ته سهردانی گۆرستانی (به قبیع) بکهی، مانای به قبیع (زهویهکی نه رمی به تال له بهرد)، که گۆرستانی خه لکی مه دینهی بووه له سهردهمی پیغه مبهردمان، وه پیغه مبهرد خوی نه و شوینهی هه لبراردووه بو گۆرستان.

وه به کهم کهس له وی ته رمه کهی نیژرا له نه نساریان سه عدی کوری زوراره، وه له موهاجیره کان عوسمانی کوری مه زعون بوو رهزای خودایان لیبیت.

ههروهها کوره کان و کچهکانی پیغه مبهردمان و خیزانهکانی تهنها (خه دیجه و مه یمنه) نه لیبت هه موویان له وی نیژراون، وه نه گه ل هه زاران له یارانی سهروهردمان رهزای خودا له هه موویان لیبت.

۴ / پیغه مبهردمان زور جار دوا ی نوئیژی به یانی و عه سر سهردانی به قبیعی کردووه و دوعای بو کردوونه: **"اللهم اغفر لاهل بقیع الغرقد"** (رواه مسلم).

سهردانی مزگه وتی قویا وه نوئیژ کردن له وی، ههروهک له فهرموودهی عه بدوئلا ی کوری عومهر هاتووه رهزای خودایان لیبیت به سواری و به پیاده ده چووه مزگه وتی قویا دوو رکاعه ت نوئیژی له وی ده کرد: **عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: "كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ، رَاكِبًا وَمَاشِيًا، فَيُصَلِّي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ"**، (أخرجه مسلم: ۱۳۹۹).

ههروهها پیغه مبهردی خودا فهرموویه تی: هه ر که سیك له ماله وه ده ستنوئیژ بگریت پاشان بیته مزگه وتی قویا نوئیژیکی تییدا بکات نه وا وهک پاداشتی عومره یه کی هه یه.

"مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءٍ فَصَلَّى فِيهِ صَلَاةً كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ"، (أخرجه النسائي: ۶۹۹، وأخرجه ابن ماجه: ۱۳۱۲، وهذا لفظه).

وه له کاتی به جیهیشتنی شاری مه دینه وا باشه دوو پکاعهت نویژ له مزگهوت بکهی و سهردانی پیغه مبه رمان و ههردوو ئیمام: نه بو بکر و عومهر بکهی وهک مائئاوایی.

موسولانی بهریژ زور فهرموودهی لاواز و دانراو (موضوع) له م بابه تانه هاتوو نه قلم نه کردوون، چونکه پیویست ناکات، وه خوشه ویستی پیغه مبه ر له پابه ند بوون به سوننه ته کهیه و سهرخستن و زیندوو کردنه وهیه تی.

کاره‌کانی حه‌ج به ئاسانه‌ترین شیوه له چه‌ند خایێکدا

١/ برای به‌رێزم خوشکی سه‌نگینم: سه‌فه‌ر به‌ره‌و مائی خودا یه‌کیکه له روکنه‌کانی ئاینی پیروزی ئیسلام، له‌م سه‌فه‌رده‌ا مالّ و سامان خه‌رج ده‌که‌یت، مالّ و مندالّ و دوستان به‌ جی ده‌هیلی، به‌ مه‌به‌ستی به‌ ده‌سته‌یانی ره‌زامه‌ندی خودا، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) فه‌رموویه‌تی "الحج المبرور لیس له‌ جزاء الا الجنة"، أخرجه البخاري: (1773).

واته: حه‌جی مه‌پرور هه‌یج پاداشتیکی نیه‌ بیجگه‌ له‌ به‌هه‌شت.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: "من حج فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه"،

أخرجه البخاري: (١٥٢١).

واته: هه‌ر که‌سی حه‌جی کردو بی شه‌رعی و گوناھی نه‌کرد، ئه‌وا له‌ گوناهه‌کانی پاک ده‌بیته‌وه‌ وه‌کو ئه‌و پوژدی که‌ له‌ دایکی بووه‌.

٢/ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پاداشته‌ی که‌ له‌ پێشه‌وه‌ باسمان کرد که‌ پاک بوونه‌وه‌یه‌ له‌ گوناهه‌کان له‌ کیس نه‌ده‌ین و به‌هه‌شت مسوگه‌ر بکه‌ین پیویسته‌ دوو مه‌رج پێنینه‌ جی:

١/ نیه‌تیکی بیگه‌رد و مائیکی هه‌لال.

ب/ حه‌جه‌که‌ت به‌ شیوه‌یه‌که‌ بیته‌ له‌ جیبه‌جی‌کردنی ئه‌رک و واجبه‌کانی که‌ قورئان و فه‌رموده‌ باسیان کردوه‌.

٣/ لیڤه‌دا شیوازی شه‌رعی له‌ جیبه‌جی‌کردنی حه‌ج به‌ خالّ و ته‌رتیب باس ده‌که‌ین، جا بۆ ئه‌وه‌ی مه‌رجی دووه‌مت ته‌واو بیته‌ مه‌رجی یه‌که‌م ئه‌رکی خۆته‌.

تېيىنى: شىۋازى باسەكەمان لە جۆرى (تمتع) دەبىت چونكە ئاسانە و

زۆربەى خەلك پىادەى دەكات

۱/ كە گەيشتە مىقاتى خۆى سوننەتە لەسەر پىياو و ئافرەت غوسل بكنە وەك غوسلى جەنابەت، وە پىياو سوننەتە خۆى بۇنخۆش بكات و بەرگى ئىحرام لەبەر خۆى بكات و نىهەتى عومرە بەيئى و بلى: **"لبيك اللهم عمرة"**، بۇ ئافرەتتەش ئەگەر لە بى نوپۇزى دابوو يان زەيسانى ئەوا غوسلەكە ھەر سوننەتە، پاشان بلىت: **"لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك"**، تا دەگاتە شارى مەككە سوننەتە لەسەر ئەم زىكرە بەردەوام بىت، وە ئەگەر سەفەرەكەت بە فرۆكە بىت ئەوا ھەر لە ناو فرۆكەخانە دەتوانى (إحرام) بىهەستى و لە ناو فرۆكەش نىهەت بەيئى.

۲/ بۇ چوونە ناو مەككە سوننەتە غوسل بكنەى و بە پىيى راست لە مزگەوت بچىتە ژوورەوہ بلى: **"بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله، اللهم اغفر لي ذنوبي وافتح لي ابواب رحمتك"**.

۳/ پاشان دەستدان لە بەردە پەش (الحجر الأسود) و ماچكردى سوننەتە ئەگەر كرا، ئەگەر نا لە دوورەوہ سەلام بكنە بە دەست بەرزكردەوہ و بلى: **"بسم الله، والله اكبر، اللهم إيماناً بك وتصديقاً بكتابك، ووفاء بعهدك، واتباعاً لسنة نبيك"**.

۴/ پاشان (بەيت) دەخاتە دەستە چەپى و دەست بە (طواف) دەكات و (۷) جار لە بەردە پەشەوہ دەست پىدەكات و ھەر لەوئىش كۆتايى پىدەت. سوننەتە بۇ پىياوان لە كاتى (طواف) لە (۳) كەپەتى سوپانەوہى يەكەم خىرا برۆن و شەقاو بچوك بكنەوہ و شانى راستيان پروت بكنەوہ لە (۴) كەپەتى تر ئاسايى برۆن و ھەر كاتىكىش گەيشتە بەردە پەش بلى: (الله

أكبر) و له نیوان بهرده رهش و پوکنی یه مانی بلی: "بنا أتنا فی الدنيا حسنة
وفی لآخرة حسنة وفنا عذاب النار".

۵/ ده بیټ له کاتی (طواف) دست نویژت هه بیټ، بیجگه له وهی که گوتمان
هیچ دوعایه کی تایبته نیه بو ناگاداری.

۶/ له دواى (طواف) سوننه ته دوو رکاعته نویژى سوننه ت بکهیت له
پشت مه قامی ئیپراهیم ئەگەر به ئاسانی بوټ کرا، ئەگەر نا له ههر
شوینیکی مرگهوت بیکه ی خیرت دست ده که ویټ.

۷/ پاشان ده چیت بو (صفا) که نزيك بويته وه ئەم ئایه ته بخوینه ﴿إِنَّ
الصَّافَا وَالْمَرَّةَ مِنْ سَعَابِ اللَّهِ...﴾ (البقرة: ۱۵۸).

۸/ پاشان له (صفا) به سه رکه وه و پروو بکه قبیله و دست به رزکه وه و
بلی: "الله أكبر والله الحمد، لاله الا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم
الآحزاب وحده".

۹/ پاشان له (صفا) دییته خواره وه و پروو له (هروټ) ده کهیت وه له عه له می
سهوز تا عه موودی دووهم ئەگەر توانیت (هروټ) که میک خیرا ده پوټیت تا
دهگاته (هروټ) له ویش سه رده که وی و پروو ده کاته قبیله و دست
به رزده کاته وه هه مان زیکری سهر (صفا) ده خوینی، ئەمه (۱) جار ده بیټ
(۷) جار ئەمه بکات.

۱۰/ که (صفا و مروټ) ته واو کرد قرژی سهری کورت ده کاته وه و وا چاکه
هه موو سهری کورت بکاته وه و ئافره تیش به قه دهر سه ره په نجه یه که هه موو
قرژی کورت بکاته وه.

۱۱/ بهم چه شنه له (عمرة) ته واو ده بیټ و ئیحرام ده شکینی تا پوژی
هه شته می (ذی الحجة) هیچ کاریکی حج له ئارادا نییه.

كورتە و پوختەى ئەوێ گۆتمان:

- ۱/ له (میقات) غوسل بکات و بۆنى خوڤ بەکار بهیئى و بەرگى ئیحرام لەبەر بکات.
- ۲/ (تلبیه) بکات تا (طواف) دەکات.
- ۳/ (۷) حەوت جار بە دەست نوێژەوه (طواف) بکات، لە بەردە رەش دەست پێدەکات و ھەر لەوێش کۆتایى پى بێنیت.
- ۴/ (۲) دوو پرکاعت نوێژ لە پشت مەقامى ئیبراھیم بکات.
- ۵/ (۷) حەوت جار لە نیوان (صفا و مروة) ھاتوچۆ بکەیت.
- ۶/ قژى كورت بکاتەوه.
- تییىنى:** ئەم شىوازه حەج کردنه (فدیە)ى سەربپىنى یەك حیوان لەسەر (حاجى) واجب دەکات.

کارەکانى حەج

- کارەکانى حەج لە پوژى ھەشتەمى (ذى الحجة) وه دەست پێدەکات.
- ۱/ پوژى (۸)ى (ذى الحجة) لە شوینى نیشتەجى بونت لە ناو شارى (مەككە) غوسل بکە و خۆت بۆن خوڤ بکە و ئیحرام ببەستە بە حەج بلى "لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد والنعمة، لك والملك، لا شريك لك"، پاشان برۆ بۆ (مينا) و لەوى نوێژى نیوہرۆ و عەسر و مەغریب و عیشا بکە، بەلام (جمع) دروست نیه تەنھا بە (قصر) و ھەر یەك لە کاتى خۆى.
- ۲/ پوژى (۹)ى (ذى الحجة) كە نوێژى بەیانیت کرد لە (مينا) لە پوژھەلاتەوه بەرى بکەوه بۆ خاكى (عرفات)، سوننەتە لە رىگا لادەیه مزگەوتى (نمرە) ئەگەر کرا، ئەگەر نا رامەوهستە تا دەگەیتە (عرفات)، كە

نیوهپرۆ داهاات نوپۆژی نیوهپرۆ و عهسر به (قصر و جمع تقدیم) بکه و خهريکی قورئان خویندن و زیکر و سهلاوات دان به، زۆربهی زیکری پیغهمبهر (ﷺ) لهو رۆژه "لا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير"، وه تا پیت دهکریت دعای چاک بکه، چونکه دعای ئەم رۆژه وهکو دعای هیچ رۆژیکی تر نیه و زۆر حه دیسی پیغهمبهری (ﷺ) لهسه هاتوو، تا رۆژ ئاوا دهبیئت و مهغریب دادیئت.

۳/ که مهغریب داهاات بۆ (مزدلفه) بهری بکهوه و لهوی نوپۆژی مهغریب و عیशा به (قصر و جمع تأخیر) بکه.

۴/ سوننهته شهو له (مزدلفه) بمینیهوه تا نوپۆژی بهیانیش لهوی بکهی، وه هندی بهردی بچوک کۆبکهیتهوه بۆ پهجمی شهیتان بهمهرجی له (۴۹) بهرد که متر نهبیئت پاشان بییهوه بۆ (مینا) بهلام پوخسهت دراوه بۆ ئەوانهی بی هیزن له پیر و ئافرهت پیش نوپۆژی بهیانی و به شهو له (مزدلفه) وه بۆ (مینا) بهری بکهون.

۵/ که گهیشته (مینا) وا چاکه یهکسه به حهوت بهردی بچوک وهک دهنکه پاقله شهیتان پهجم بکات، واته (جمرة العقبة)، لهگهله هر بهردیک که دههاوی بلی: (الله اکبر) پاشان ئاژهلی خوی سه بریئت ئەگه لهسهری بوو یان لهگهلی بوو، پاشان قژی سهری بتاشی و یان کورتی بکاتهوه، بهمه له ئیحرام پرزگاری دهبیئت و ههموو شتیکی بۆ حهلال دهبیئت تهنه ئافرهت نهبیئت.

۶/ دواي ئەمه خوی بۆن خویش دهکات و جلکی ئاسایی خوی له بهر دهکات و دیته (مهککه) و تهوافی (إفاضة) (۷) جار دهکات، پاشان (۷) جار له نیوان (صفا و مروة) رادهکات وهک له (عمرة) باسمان کرد.

تیبینی: نهوهی حاجی له پوژئی چهژن نهنجامی ده دات (۴) شتی سهره کین که (شهیتان پهجم کردن، سهرتاشین، طواف الإفاضة، صفا ومروة). نهگهر بهم شیوهیهی باسمان کرد بیکات نهوا باشه، نهگهر نا پاش و پیش کردن دروسته و کامیان له پیش کامیان بکات هیچ زیانی نیه، وهک له فهرموودهی بوخاری و موسلیم دا هاتووه که له پوژئی چهژن ههرچیان ئی پرسویه فهرموویهتی **"...افعل ولا حرج..."**.

پاشان نهوهی له کارهکانی حج ده مینیتته وه مانهوهی شهوانی (۱۱ و ۱۲) (۱۳) ی (ذی الحجة) له (مینا) و پهجم کردنی شهیتانه کانه، له بهر نه م ئایه ته: ﴿وَأذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (البقرة: ۲۰۳). نهگهر شهوی (۱۱ و ۱۲) مایه وه ته واوه، ههروه ها دروسته نهگهر زوربهی شهوه که له وهی بیت نهک هه موو شهوه که.

۱/ پوژئی (۱۱) ی (ذی الحجة) دواى زهوال واته نوپژئی نیوهرو دیت بو پهجم کردنی ههرسى شهیتان، ههریهک به (۷) بهرد و له گه ل ههر بهردیک (الله أكبر) ده لییتته وه، له بچوکه وه ده ست پیده کات پاشان ناوه پراست پاشان گه وره، سوننهت وایه که شهیتانی بچوکی پهجم کرد ماوهیهک دوعا و زیکر بکات پاشان ده ست بکات به پهجم کردنی شهیتانی ناوه راست دووباره ماوهیهک دوعا و زیکر بکات، به لام که شهیتانی گه وره پهجم کرد پاناوه ستی و یه کسه ر ده روات.

۲/ شهوی (۱۲) ی (ذی الحجة) له (مینا) ده مینیتته وهو به یانیه که ی دواى زهوال دووباره وهکو پوژئی (۱۱) کارهکانی دووباره ده کاته وه و ههرسى شهیتانه که پهجم ده کاته وه.

پاشان ئەگەر بیهوی رۆژی (۱۳)ی (ذی الحجة) ش دەمیڤیتەوه و ئەگەر نا دەتوانی پروا و (مینا) به جی بهیلى و بگهريتهوه بو (مهككه).

تییینی: رهجم کردنی شهیتانهکان دهبیئت له دواى نیوهپرووه بیئت و پیش نیوهپرو دروست نیه، ئەگەر له قهههبالغی ترسا و نهیتوانی به پروژ رهجمهکه بکات، ئەوا دهتوانی به شهو ئەنجامی بدات، ههروهها دروست نیه وهکیل بگریئت مهگەر نهخوش بیئت، یان ئافرهتی سکپر یان پیریکی بی هیز بیئت، ههروهها ئەوهی ئەبیته وهکیلیش ئەبی پیشتر بو خوی رهجمهکهی کردبیئت، دواى ئەمه ئەگەر ویستت سهفهه بکهی و مألئاوایی بکهیت، سهههتا چون هاتیه ناو (مهككه) و مزگهوتی حهههه بهو شیوهیه بچوو (طواف الوداع) تهوافی مألئاوایی بکه ئەم تهوافههش وهکو تهوافهکانی تر وایه و هیچ جیاوازیکیان نیه، تههها ئەمهیان بو خودا حافیزیه.

۳/ که (طواف الوداع)ت کرد نابی له (مهككه) بمینییهوه و دهبی سهفهه بکهیت.

پوختهی کارهکانی حهج :

١/ پوژی (٨) ی (ذی الحجة) له شوینی خۆت دواى غوسل کردن ئیحرام به حهج دههستى و دهلیی: "لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد، والنعمة، لك والملك، لا شريك لك".

٢/ وه بۆ (مینا) بهرێ دهكهوى و نوێژهکانی نیوهپۆ و عهسر و مهغریب و عیشا و بهیانی له (مینا) دهكهیت، بهلام تهنها (قصر) دروسته و (جمع) دروست نیه و دهبی ههر نوێژیك له کاتی خۆی دا بکهیت.

٤/ پوژی عهپهفه (٩) ی (ذی الحجة) دواى پوژههلات له (مینا) برۆ بۆ عهپهفات و نوێژی نیوهپۆ و عهسر لهوی به (جمع التقديم) بکه و تا مهغریب خهریکی قورئان خویندن و زیکر و دوعا به.

٥/ دواى مهغریب برۆ بۆ (مزدلفة) و نوێژی مهغریب و عیشا به (قصر) و جمع التأخیر) لهوی بکه.

٦/ که نوێژی بهیانیت کرد پوژی چهژن وهره بۆ (مینا) و به (٧) بهردی بچووک شهیتان پهجم بکه و حیوانی خۆت سهربپهه و قرئت کورت بکهوه یان بتاشه و ئیحرام لهبهه بکهروهوه به جلی ئاسایی برۆ بۆ (مهککه) و لهوی تهوافی (إفاضة) بکه و (٧) جار له دهوری کهعبه دهسوړیتهوه و پاشان (صفا و مروه) (٧) جار بکه، لیڤه ههموو پوکنهکان تهواو دهبن.

بۆرۆژی چەژن پینج ئەرکت هەیه :

١- شەیتان رەجم کردن.

٢- سەرپرینی حەیان.

٣- سەرتاشین.

٤- طواف الإفاضة.

٥- صفا ومروة.

* وه کامیان له پێش کامیان بکەى دروسته و تەرتیب سوننەتە و واجب نیە، پۆژی (١١) ی (ذی الحجّة) دووهمی چەژن شەوێکەى له (مینا) دەبى و کە نیوهرۆ داهاات بە (٢١) بەرد هەر (٣) شەیتان رەجم دەکەیت: (بچووک - ناوهراست - گهوره)

* پۆژی (١٢) ی (ذی الحجّة) بەهەمان شیوه شەو له (مینا) دەبیت و دواى نیوهرۆ هەر (٣) شەیتان رەجم دەکەى: (بچووک - ناوهراست - گهوره)، پاشان دەگەرپێتەوه بۆ (مەککە).

* ئەگەر نیازى خواحافیزیت هەبوو بگەرپێتەوه وڵاتەکەت ئەوا برۆ (٧) جار (طواف الوداع) تەوافى مائناوایی بکە و وهك تەوافهکانى تر دوعا و پارانهوى زۆر بکە پاشان سەفەرەکەت بکە، چونکە دروست نیە پاش (طواف الوداع) له (مەککە) خۆت دوا بخەى.

"وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين"

ناوەڕۆك

- ٥..... پەرتوکی حج
- ٦..... پێشەکی
- ٨..... خێر و پاداشتی حج کردن
- ٩..... خێر و پاداشتی عومرە کردن
- ١١..... مەرجه کانی واجب بوونی حج
- ١١..... روکنە کانی حج
- ١١..... روکنە کانی عومرە
- ١٢..... واجبه کانی حج
- ١٢..... سوننه ته کانی حج
- ١٤..... مەرجه کانی واجب بوونی حج
- ٢٠..... کاره کانی حج
- ٢٢..... باسی کاره کانی حج به درێژی
- ٢٢..... روکنە کانی حج
- ٢٩..... روکنە کانی عومرە
- ٣١..... واجبه کانی عومرە
- ٣٢..... باسی عومرە نه نجام دان به شیوه یه کی کورت و پوخت
- ٣٤..... واجبه کانی حج
- ٤٢..... جوړه کانی ئیجرام به ستن
- ٤٣..... سوننه ته کانی حج
- ٤٤..... چوڤیه تی ئیجرام

- ٤٥ ئەو شتانەی ئە کاتی ئیجرام حەرمان
- ٤٦ تەرککراوەکانی حج
- ٤٧ بریتی دان
- ٤٧ سەردانی شاری مەدینە و مزگەوتی پێغەمبەر
- ٥٠ کارەکانی حج بە ئاسانترین شیوە ئە چەند خائیکدا
- ٥٦ کارەکانی حج
- ٦٠ پوختەیی کارەکانی حج
- ٦١ بۆرۆزی چەژن پینج نەرکت هەیه
- ٦٢ ناوەڕۆک

